

NRO 12 / 2006

LTAAMA
KY sivu 5

TUHOLAISTEN VALTAAMA
OTANIEMI / TKY sivu 5

TUHOLAISTEN VALTAAMA
OTANIEMI / TKY sivu 5

TUHOL
OTA

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

TKY 134 VUOSIJUHLAVIIKKO

La 30.9.

- Lakinlaskijaiset Dipolissa klo 20-02. Esintyjinä Indica, Carmen Cray, Polirytmi ja RWBK. Lipunmyynti TKK:n ala-aulassa.

Su 1.10.

- Tanssikertauksia Smökissä klo 17.00 ja 18.30. Kerrataan vuosijuhlissa tanssittavia vanhoja tansseja (Polonaise, Krakowiak, Pas d'Espagne, Cicapo) Tiina Metson johdolla. Kumpaankin ryhmään mahtuu 20 nopeinta paria. Ilmoittautumiset sähköpostitse osoitteeseen annukka.santasalo@tky.fi.

Ma 2.10.

- TKY:n tekniikan punaisen laulukirjan läpilaulanta Rantasaunalla klo 17.00 alkaen sekä ASS:n järjestämän konjakkilaulukilpailun voittajan julkistus.

- Dipolin esittelykierroksia, joissa tutustutaan rakennuksen tiloihin ja arkkitehtuuriin, klo 14.00, 15.00 ja 16.00. Jokaiselle kierrokselle mahtuu 15 nopeinta. Ilmoittautumiset sähköpostitse osoitteeseen satu.alikoski@tky.fi.

Ti 3.10.

- Dipolin esittelykierroksia, joissa tutustutaan

rakennuksen tiloihin ja arkkitehtuuriin, klo 13.00, 14.00, ja 15.00. Ilmoittautumiset sähköpostitse osoitteeseen satu.alikoski@tky.fi.

Ke 4.10.

- Tapa- ja etikettiluento klo 16.00 E-salissa. Tiina Metso opastaa hyvien tapojen pariin keskittyen lähinnä akateemisiin juhliin.
- Fuksien juhlasitsit klo 18.30 alkaen Täffällä. Vain lipun jo ostaneille fukseille.

To 5.10.

- Luento Dipolin arkkitehtuurista sekä historiasta Dipolin auditoriossa klo 12.00 alkaen. Lisäksi kaitafilmiesitys Temppu 66:sta eli teekkareiden muuttotempauksesta vuodelta 1966.
- Rantasaunan 20-vuotislöylyt klo 18.00 alkaen. Rantasaunan molemmatpuolet pysyvät lämpiminä koko illan. Tervetuloa saunomaan ja juhlistamaan uuden Rantasaunan vähän yli 20-vuotista taivalta.

Pe 6.10.

- TKY 134 ja Dipoli 40-vuosijuhlaillallinen ja tanssiaiset Dipolissa klo 19.00. Vain vuosijuhlaan ilmoittautuneille.

La 7.10.

Silliaamiainen Smökissä klo 11.00. Liput 5 €. Vain lipun etukäteen ostaneille.

Teekkarilakki tilaukseen

Teekkarilakin voi tilata netin kautta osoitteessa www.tky.fi/teekkarilakki. Tilataksesi lakin tarvitset Minun TKY:ni-tunnukset. Ohjeet tunnuksen tilaamiseksi löytyvät tilausjärjestelmästä edellä mainitusta osoitteesta.

Kampusrieha 2006

Keskiviikkonaja torstaina 27.-28.9. TKK:n päärakennuksen ala- ja yläaulan sekä Alvarin aukion ympäristön valtaavat Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lukuisat eri yhdistykset ja kerhot. Kello 10-14 voit tutustua pilke silmäkulmassa toimivien teekkareiden vapaa-ajan rientoihin. Menossa mukana myös TKY:n yhteistyötahoja.

Tule tutkimaan mitä kaikkea Otaniemen kampuksella voi harrastaa - teoistaan teekkari tunnetaan!

Aktivoi itsesi ja tutustu mahdollisuuksiin!

Terveisin teekkarikulttuuritrehtörit,

Kristina Bakic ja Satu Alikoski

Teknologorkesterin

HUMPSVAKARs

45-års jubileumsshow

TREKVARTEN

Någon gång, någonstans,
gick någonting fasligt snett...

...på Savoy-teatern den
4 november 2006 kl 16:30!

www.humpsvakar.fi

Är du totalt borta? Kontakta info@humps.fi.

UUDENMAAN
YMPÄRISTÖKESKUS
NYLANDS
MILJÖCENTRAL

Alueiden käytön ja rakentamisen ohjaus

Ympäristönsuojelu

Luonnonsuojelu

Vesivarojen käyttö ja hoito

Rakennusperintö ja kulttuuriympäristöt

Asemapäällikönkatu 14, PL 36, 00521 Helsinki

Puh. 020 490 101, faksi 020 490 3200

kirjaamo.uus@ymparisto.fi

www.ymparisto.fi/uus

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

PÄÄKIRJOITUS 27.9.2006

Terveisiä Jorvin sairaalasta

HITAASTI KASVAVAT VATSAKIVUT alkavat lounaan jälkeen. Voimakkaan oksentelun jälkeen makaan voipuneena sängyllä. Xandra, toinen koiristani ryömii pitkin kylkeäni ja läimäisee minua tassulla päin naamaa. Se tekee nukkuvalle siskolleen usein niin, kun haluaa herättää tämän. ”En ole kuollut”, ilmoitan koiralleni. ”Vielä”.

Yöllä kuitenkin olen jo niin tuskissani, että päätän lähteä sairaalaan. Siellä nukahdan vihdoin onnellisena saatuani kipupiikin reiteen. ”Haluan näitä kotiin”, ajattelen.

AAMULLA TUNTUU OMITUISELTA herätä päivystyksestä. Paljon hälinää ympärillä. Vaikka kukaan ei tiedä mikä minua vaivaa, tiedän jo mikä vierustovereillani on hätänä. Naapurin pappa on ”liukastunut kenkiinsä” ja naapurin täti on saanut ruhjeensa ”kaatumalla.” Pappa puhallutetaan ja tädiltä kysytään suoraan lyökö mies häntä. Täti nyhkyttää kysymyksen jälkeen.

Ihmiset kotiutetaan ympäriltäni. Päivä kuluu, mutta diagnoosia ei kuulu. Iltapäivän kynnyksellä taidokkaat kissansilmät itselleen maalannut kirurgi hymyilee ja sanoo minun pääsevän kotiin. ”Selvä se”, tuumin ja alan kaksinkerroin tuskasta taipuneena kokomaan tavaroitani.

VANHEMMAT KOLLEGAT TULEVAT kuitenkin vielä kolmikkona katsomaan minua. ”Leikkaisin, vaikka olisi viatonkin”, aprikoi yksi. ”Otsan pitäisi kurtistua umpisuolikivuissa”, sanoo toinen hyllyttäessään vatsaläskejäni. ”Umpisuolipotilaalla ei ole nälkä”, kolmas toteaa.

Illansuussa minut päätetään leikata. Vielä ei ole päätetty mitä, mutta vatsa aukaistaan joka tapauksessa. Leikkaus pelottaa minua. Haluan, että minulle selitetään sekä toimenpide että nukutus. En ole ollut kummassakaan koskaan aiemmin. Mieleeni tulevat kauneusleikkausohjelmat, kun leikkaava kirurgini piirtää kuulakärkikynällä viivan vatsaani. ”Semmoinen arpi.”

Hengittäessäni lisähappea anestesiaalääkärini kehottaa ajattelemaan ”jotain mukavaa”. Turvauduin kiireessä hammaslääkäriissä käyttämäni mielikuvaan: olen lapsi ja olen heinäpelolla veljeni kanssa ulkoiluttamassa belgialaisia jättikanejamme. Kanit hyppivät

verkkaisesti kohti Anttilan viljasiiloa, jonka takana siintää kirkkaan sininen taivas.

RUUSUILLA KORISTELLUT PYLVÄÄT ovat ensimmäinen asia, jonka tajuan herättyäni. ”Tämmöinen paikka on... heräämö?” Kun minua kärrätään huoneeseeni huomaan, että iso osa kivuista – tulehtuneen umpisuolen myötä – on poissa.

Aamulla kuitenkin oksennan taas ja kivut ovat kovat ja kuume korkealla. ”Lääkäri selittää sitten, kun tulee”, minulle sanotaan. ”Se puhkesi”, päät sanovat ympärilläni. Joudun toipumaan pitempään, koska nyt vatsakalvoni on tulehtunut. Olen raivoissani. ”Ei voitu sitten leikata ajoissa”, ajattelen. Pyöriskellessäni tuskissani ja lääkärin kysellessä ammattiani, tuntuu hyvältä sihauttaa hampaiden välistä: ”Toimittaja”.

EN OLE HYVÄ TOIPILAS. Olen kärsimätön, turhauduin hitaaseen paranemiseen ja masennun joka kerta, kun kotiinlähtrö lykkääntyy laskemattomien arvojen vuoksi. Silmät ummessa luetelen ympärilläni lehtiöt kädessä seisoville läheisilleni kaikki peruttavat menoni: haastattelut, tapaamiset, kokoukset... Tuntuu vaikealta unohtaa tekemättömät työt.

Olen kaksi ja puoli vuorokautta ilman juomaa ja ruokaa. Olen nääntynyt. Tuijotan tippapulloa vihaisena. Makaan ja kuuntelen avonaisesta ikkunasta kantautuvaa Turuntien liikennettä. Kuvitelen itseni ohiajaviin autoihin, elämään ihanaa arkea, matkustamaan huolettomana vaikka Ikeaan.

JOUDUN OLEMAAN LOPULTA sairaalassa viikon. Tunnen itseni Xandraksi. Koirani näyttää kernaasti söpöä masukkaansa halukkaille. Minäkin näyttelen turvonnutta vatsaani kaikille auliisti. Suihkuun laahustaessani havaitsen itseni alkuihmiseksi: kuljen kumarassa, tukka rastoittuneena.

Päivistä tulee nopeasti tylsistyttäviä. Ruoka ei maistu. Käyn syömisestä samanlaisia keskusteluja vanhempieni kanssa kuin viimeksi viisivuotiaana. Katselen kuumeisena Kauniita ja rohkeita, enkä ymmärrä miksei Ridge saa tehtyä valintaansa Brooken ja Taylorin välillä – ottaisi nyt sen Taylorin.

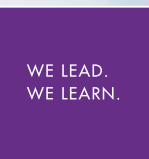
Yöt ovat kummallisimpia. Unet ovat meluisia, levottomia, olen liikennevälineissä, jotka menevät liian lujaa koko ajan. Heräilen usein. Tuntuu pahalta kuunnella toisten voihkintaa ja itkua.

Odottelen iltapäiviä, että minua tullaan katsomaan ja että minulle soitellaan. Isä kertoo, joka päivä mihin on vinyt koiriani ulkoilemaan. Kuulen kuinka Xena haukkuu puhelimesta taustalla ja olen onnellinen, että niillä on niin paljon puuhaa, etteivät ne ehdi ikävöidä.

HUONEKAVEREIDEN KESKEN SYNTYY hyvä henki. Toivotamme toisille hyvät yöt ja juttelemme voineistamme. Sairaala kasvattaa. Tai ainakin opettaa asioita suomalaisesta hyvinvointiyhteiskunnasta. Sairaalassa terveillä on kiire ja sairaiden elämä jymähtää hetkeksi paikoilleen. Yhden positiivisen asian opin: huonekaverini vakuuttavat, että synnytys on helpompaa kuin umpisuolen poteminen. Upeaa! Ei enää synnytyspelkoa?

Johanna Mitjonen

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Verkkolehti
www.polyteekkari.fi

Päätoimittaja
Johanna Mitjonen

Toimittajat
Tuomas Kangasniemi
Pekka Tuominen
Annu Nieminen
Ulkoasu ja taitto
Kalle Kemppainen
Yhteystiedot
etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti
Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunryrki Oy (02)2331 030,

www.pirunryrki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäälikkö Karel Christensen 044-575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti
www.polyteekkari.fi/mediakortti

Toimitus

Polyteekkari, Jämerän-
taival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi,
(09) 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväapeli
Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkarin seuraavan numero ilmestyy 11.10.2006.
Aineisto toimitukseen 4.10.2006 mennessä.

Sisällysluettelo

4 Metrot vertailussa

Koska Espoon kaupunginvaltuusto on vertaillut parikymmentä vuotta erilaisia joukkoliikennetkaisuja päätyen ruuhkaratkaisuihin, Polyteekkari päätti vastaavasti vertailla eri maiden maanlaisia junaverkostoja.

6 Littu-perinne jatkuu

Wanha teekkariperinne on taas voimissaan. Juho Pentikäinen kertoo lisää.

8 Universum-tutkimus

Universum-tutkimus listaa mielikuvaltaan parhaat yritykset. Usein koko työhönhakukin on pelkkää mielikuville pelaamista.

11 Matkavinkkejä Espooseen

Espoon joukkoliikenne ei ole läheskään yhtä looginen kuin Helsingin. Matkailu vaatii knoppitietämystä ja kikkailua eri linjoilla. Lyhyin reitti ei ole aina edes nopein.

12 Ilmailun historia, osa 1

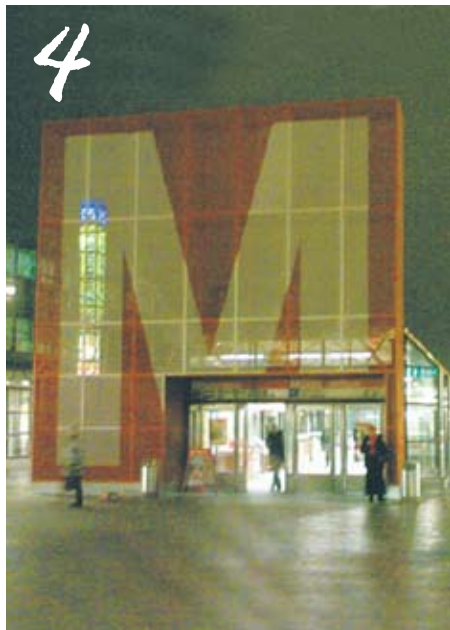
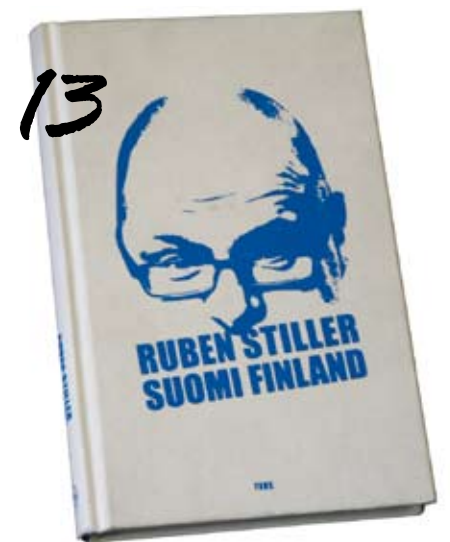
Juttusarja kertoo miten ihminen päätti ruveta hallitsemaan maankamaran lisäksi ilmatilaa. Ihmisen ikaikainen haave lennättämisestä on vielä verraten nuori, mutta toteutunut.

13 Rubel Stiller ja Al Gore

Arvostelussa Stillerin Suomi Finland -kirja sekä Al Goren Epämiellyttävä totuus -Elokuva. Jälkimmäistä tekijää toimittaja pääsi jopa tapaamaan.

15 Opintotuki nousuun!

Suomen ylioppilaskuntien liitto SYL järjestää 9.10. suurmielenosoituksen Eduskuntatalolla, jonne jokainen itseään kunnioittava teekkari saapuu banderolleineen. Barrikadeille, tekniikanpunaliput liehumaan!

MISSÄ MENNÄÄN LÄNSIMETRO?

Viimeisimmät kuulumiset

Polyteekkari on surkea uutislehti. Metropää-tös ratkeaa Espoon kaupunginvaltuutettus-tossa 25. syyskuuta pidettävässä valtuuston kokouksessa. Lehden mennessä painoon ää-nestyksen tulosta ei vielä tiedetty, kun taas sen julkaisupäivänä tulos on ollut tiedossa jo parikin vuorokautta.

Jos espoolaiset saisivat itse päättää, asia olisi selvä: Helsingin Sanomien 5.8. julkai-seman Suomen Gallupilla teetetyn mielipide-mittauksen mukaan 66 % espoolaisista kan-nattaa metron jatkamista Espooseen. Helsin-kiläisistä peräti 84 % on länsimetron kannat-tajia.

PALJASTUKSIA POLYTEEKKARIN TOIMITUKSESTA

Polyteekkariin viime vappunu-merosta on julkaistu kaksi eri versiota.

Etsi polyteekkari.fi -osoittees-sa sijaitsevan numeron 8/06 kannesta räikeä kirjoitusvirhe.

FC UPM?

Kotimainen jalkapalloliiga etenee kohti päätöstään ja leh-den mennessä painoon vahvimmin kultamitaleissa on kiin-ni Tampere United. Heti perässä kärkevät espoolainen FC Honka, HJK itäisestä satamakaupungista sekä Valkeakos-ken ylpeys FC Haka.

Vai mikä se onkaan Valkeakosken ylpeys? Hakan tämän kauden pelipaitaa katsoessa ei siinä ensi silmäyksellä näytä olevan Hakan tuttua merkkiä.

Vasemmassa rinnassa, jossa on jalkapallojoukkueilla perinteisesti seuran merkin paikka, siinä sydämen päällä, onkin Hakalla UPM:n tuttu vihreä leijonamerkki. Ja kun oikein tarkasti paitaa tutkistelee, huomaa ettei siinä todel-lakaan ole Hakan merkkiä. Koko paidassa! Ei missään!

Harmi ettei UEFA Cupin karsinnoissa soiteta maaot-telujen tapaan kansallishymnejä. Olisi ollut hupaisaa kat-soa kun Maamme-laulun aikana pelaajat pitävät ison maa-ilman tyyliin kättä sydämellään joukkueelle uskollisuutta osoittaen. Tai siis paperitehtaalte.

Hakan europelit loppuivat 27.7. kotiotteluun Tehtaan kentän stadionille. Arvatkaa minkä tehtaan?

Kalle Kempainen

Miksei opintotuki nouse?

Ylioppilaslehti kysyi lehdessään (11/06) valtionvarainmi-nisteri **Eero Heinäluomalta** osuvasti budjettikierroksen jälkeen miksei hallitus korottanut taaskaan opiskelijoiden jo ennestään pientä tukea? Ei vaikka hallitus rummutti omaa köyhyyspakettiaan julkisuudessa.

Valtion tukiviidakko on todellinen kummajainen: pitkä-aikaistyötön saa jo nyt paremmat sosiaalietuudet kuin täys-päiväinen opiskelija. Eikä pitkäaikaistyöttömän edes tarvitse ottaa lainaa saadakseen rahansa riittämään elämiseen, toisin kuin opiskelijan.

Kun Heinäluomalta Ylioppilaslehdessä kysyttiin miten opiskelijan kuuluisi elää maksimimääräisellä 760 eurolla kuussa, valtionvarain-ministeri uteli haas-tattelijalta miksei asu-mistuki ollut luvussa mukana. Oli se.

SYL järjestää suurmielenosoit-tuksen opintotuen puo-lesta Eduskunta-talolla 9.10. kel-lo 14.00.

KK

Katso
www.tky.fi
ja sivu 14.

MUUT LEHDET

VERTAILUN VUOKSI

Mistä erottaa Kaupungin ja käpykylän?

Vastaus: Maanalaisesta junaverkosta. Kun maan-päälinen liikenne kasvaa volyymiltään ja alkaa han-kaloittaa itseään, taajama on niin suuri, että se tarvit-see maanalaisen julkisen liikennemuodon.

Pääkaupunkiseudun verkosto kasvaa koko ajan ja uusia asemia ilmestyy, mutta linja Espooseen an-taa odottaa itseään.

Helsinki

Helsingissä avat-tiin ensimmäinen yksisuuntainen linja Haka-niemen ja Itäkeskuksen vä-lille vuonna 1982. Tämän jäl-keen verkostoa on hiljalleen laajennettu ja ensimmäinen haara-aseinkin on syntynyt ja parhaillaan rakennetaan Kalasataman asemaa. Suun-nitelmissa on myös nk. Pisa-ra-linja Töölöön ja Meilah-teen sekä linja lentoasemalle. Verkosto laajennee myös Van-taalla. Koska Helsingin lin-ja on varsin nuori verrattu-na maailman metropoleihin vastaaviin, on täällä käytetty teknologia sen mukaista. Kun muualla ruuhkaisessa maail-massa metrot ovat vain vält-tämättömyyksiä, Helsingis-sä ne ovat miellyttäviä. Vau-

KK

- + HKL:n matkustajien mielestä mukavin joukkoliikenne muoto
- + Omaleimaiset oranssit vaunut
- Suppea linjaverkko

Moskova

Moskovan matkailijalle maanalainen on liki välttämätön kulkuneuvo. Takäläiseen Helsingin metroon tot-tuneelle asemalla odottaakin kulttuurishokki: asemat ovat ällistyttävän upeita. Tsaarin palatsiinko tässä tultiin? Ei vaan moskovalaiselle metro-

asemalle. Neuvostoajalla val-tio laittoi parhaat arkkiteht-insä ja taiteilijat suunnittele-maan asemia sosialismin näy-teikkunoiksi. Palkkioiksi tai-teilija sai pitää henkensä. Yl-lättäen asemista tuli usko-mattomia luomuksia. Asema-verkosto on sekä arkkitehtuu-rin että sadistisen yhteiskun-tamallin ylistys.

- + Asemat ovat kuin katedraaleja, taideteoksia
- + Tiheä vuororytmi
- Kyrillistä kirjaimistoa osaamaton eksyy helposti

Tukholma

Ruotsalaiset ovat ottaneet mal-lia Moskovan metron asema-suunnittelusta ja on myös val-

jastanut taiteilijat tekemään Tukholman asemista viihtyi-siä. Tosin hieman humanim-min keinoin kuin esikuvansa. Asemat ovat kukin omanlai-sensa, ajoittain viihtyisiä, vä-lillä karmivia luolia. Ainakin tukholmalaiset kutsuvat ase-maverkostoaan ”maailman laajimmaksi taideteokseksi”.

Vaikka asemarakennukset ovat persoonallisia, itse vau-nut ovat moninkerroin hel-sinkiläistä pikkuveljeään epä-mukavampia: kahvoista vaih-teenvälitykseen kaikki on epämukavaa.

- + Kattava linjaverkko
- Vaunujen nykivä käynti
- Rumat vaunut

Länsimetro

Espoon metrol-le on tekniikka ja logistiikka ollut valmiina jo kolmatta vuosikymmen-tä, mutta kunnallispoliitti-sen vehkeilyn takia valmista linjaa ei ole vielääkään. Edel-lä mainittujen lisäksi metrolle on ollut myös tarve. Sen tie-tää jokainen Länsiväylän bus-siralliin tutustunut, eikä sitä tarvitse sen enempää perus-tella. Änkyvät ovat terminoi-neet aloitteet, taikka ehdot-taneet liityntälinjaksi pika-raitiovaunua. Oman lisänsä politikointiin ovat antaneet ”tuuliviiripäättäjät”. Valtio ja Helsingin kaupunki ovat tul-leet useaan otteeseen rahasäk-ki mukanaan vastaan.

- + Nopea ja matkustajaystävällinen joukkoliikennemuoto
- + Ympäristöystävällinen
- Ei vielä olemassa

KUVAT MIKKO ARVINEN

Saarto
Poliisi piiritti Kiasman
aukiolle kokoontuneet
vaaralliset anarkistit.

Anarkiaa Helsingissä

Polyteekkarin toimittajat linjan eri puolilla Smash Asem -mielenosoituksessa

HISTORIALLINEN mellakailta 9. syyskuuta alkoi rauhallisesti aurinkoisissa tunnelmissa. Hieman ennen kuutta Kiasman aukiolle oli kokoontunut kohtalainen määrä mustiin pukeutuneita anarkisteja, ja suurin piirtein saman verran tapahtumasta kiinnostuneita ohikulkijoita ja muita ”mielenosoitusturisteja”. Ja tietenkin kymmeniä toimittajia ja kuvaajia.

Muutamia minutteja kuuden jälkeen paikalla oli vielä erittäin leppoisaa, mitä nyt muutamit anarkistit nostattivat hieman tunnelmaa verämällä mustia huiveja kasvojen eteen.

Itse istuin Postitalon portaille ”kisakatsomoon”, mihin jo ennakkoon mielenkiintoiseksi mainostettua yhteiskunnallista spektaakkelia oli kokoontunut seuraamaan esimerkiksi monia kokoomusnuorten ja HYY:n edustajia.

PORUKKA ALKOI liikehtiä suurin piirtein kymmenen

yli kuusi siihen malliin, että kohta oltaisiin ilmeisesti lähdössä johonkin suuntaan. Yllättävää kyllä paikalla ei tuntunut näkyvän lainkaan poliiseja. Minä juttelin kavereiden kanssa, enkä minä edes huomannut, kuinka poliisit saartoivat alueen linja-autoilla. Tämän oli pakko tapahtua erittäin nopeasti.

Linja-autojen eteen asetuneiden mellakkapoliisien rivistö oli vähintäänkin vaakuuttava näky. Tämän jälkeen seuraavat minuutit kuuluivat kaikilta pelkästään asian ymmärtämiseen.

Aluksi ei näyttänyt tapahtuvan mitään, mutta suunnilleen 18.15 ehkä kolmisenkymmentä anarkistia lähti juoksemaan joukon keskeltä kohti poliisirivistöä. Vanhaa punkkaritermiä soveltaen tämä oli ns. kiljupäisen hyviä ideoita.

Näköala portailta ei ollut paras mahdollinen, mutta me arvoimme kavereiden kanssa, että nyt anarkistit olivat hieman mellakoitsevanaan, ja

vastaavasti poliisit olivat hie-
man pamputtavanaan heitä.

E erityisen vakavalta tilanne ei siis tuntunut, vaikka olikin suomalaisittain tietenkin todella erikoinen. Eniten jännitystä lisäsivät muutamit poliiseja kohti heitetty pullot. Onneksi heillä oli hyvät suojavarusteet, joten kehenkään heistä ei onneksi varmasti sattunut.

TILANNE TUNTUI rauhoittuvan tämän jälkeen, mutta jotkut ympärillä olijat puhuivat huolestuneina, että poliisi ei päästä ihmisiä enää pois alueelta. Postitalon kulmalla, portaiden vieressä oli tosiaan kohtalaisesti tungosta, eikä siitä ilmeisesti päästettykään läpi ketään.

Sen sijaan Kiasman Sanomatalon puoleisella kujalla näytti hyvin rauhalliselta, vaikka mellakkapoliisit olivatkin tukkinneet tien. Puoli seitsemän aikoihin tilanne näytti jumiutuneen odotte-
luksi, joten lähdimme kave-

rin kanssa kävelemään tähän suuntaan. Poliisit tekivät rivistöstä kohteliaasti tilaa, eikä meiltä kysytty mitään kävellessämme pois alueelta.

Toisaalta hyvä näin, mutta valitettavasti minun katuuskottavuuteni kärsi samalla pahan kolauksen. Olin pukeutunut omasta mielestäni tilanteeseen sopivasti todella uskottavan näköiseen mustaan huppariin.

Yksittäiset poliisit käyttäytyivät kautta linjan erittäin asiallisesti. Esimerkiksi myöhemmin illalla Mannerheimintien puolella poliisi komensi meidät ensiksi tiukasti kauemmaksi piirityksessä käytetyistä linja-autoista. Kysymykseen montako oli otettu kiinni, hän vastasi leppoisalta kuulostavalla itäsuomalaismurteella, että hän oli seissyt siinä samassa paikassa koko illan, mutta siitä ei valitettavasti ollut nähty kun-
nolla mitä oli tapahtunut.

Kannatti olla paikalla.
Mikko Arvinen

Tuholaisia Otaniemessä

MUUTTAMINEN OMAAN asuntoon on monille lukionsa päättäneille unelmien täyttymys. Joskus uuden asunnon nurkissa saattaa kuitenkin lymyillä yllätys. Tämän vuoden fuksi **Anna Cajanus** ei ehtinyt asua Jämeräntaival 11:ssä ensimmäistä päivääkään kun keittiössä kipitti vastaan torakka.

Kaiken kukkuraksi nämä eksoottiset veijarit olivat Suomessa harvinaista lajiketta. ”Meillä kävi torakkamies viime perjantaina, ja hän sanoi, että kyllä ne torakoita ovat, mutta hän ei ollut ikinä tällaisia lajia nähnyt”, Anna kertoo.

Kuollut
Kuvan torakka liittyy tapaukseen.

HOASIN TOIMINTA ongelman ratkaisemiseksi ei ollut Annan mielestä erityisen kiitettävää. ”Soitimme Hoasille useita kertoja ja lopulta Espoon terveydensuojelutoimistoon, ja sitten viimein rupesi tapahtumaan.” Toimistosta oli luvattu järjestää tarkastus kiinteistössä sekä

ottaa yhteyttä Hoasin käyttämään SOL-huolto-yhtiöön. Pian tämän jälkeen hyönteistorjuja vierailikin Annan asunnossa.

Nyt Anna on päässyt eroon ei-toivotuista kotieläimistään. ”Siellä ne makasivat kämpän lattialla henkitoreissaan”, tuore fuksi kuvailee hävityksen jälkeistä asuntoaan.

Torjunnan jälkeen Anna on saanut olla toistaiseksi asunnossaan rauhassa torakoilta. Onneksi tuholaisongelmat ovat suhteellisen harvinaisia, eikä ole tiedossa että Jämeräntaipaleen muissa asunnoissa olisi vastaavaa tilannetta.

Pekka Tuominen

Tuholaiset

- Tuholaiset saadaan yleensä kaupasta pakka-
uksen mukana.
- Tuholaiset eivät yleensä levitä tauteja.
- Mikäli tuhoeläimiä alkaa esiintyä, tulisi tarkistaa kaikki elintarvikkeet ja heittää pois saastuneet.
- Sitkeimmät tuholaiset täytyy hävittää torjunta-aineilla. Opiskelija-asunnoissa torjunnasta vastaa huolto-yhtiö.
- Ulkomailta tuoduissa elintarvikkeissa voi olla munavaiheessa olevia ötököitä, jotka alkavat kehittyä lämpimässä asunnossa.
- Elikot viihtyvät paremmin epäsiistissä asunnossa, siivoa!

KOMMENTTI

”Sekasortoa kaduilla”

Mellakanalkua ja poliisin toimintaa myöhemmin illalla rintamalinjojen toiselta puolen seurannut Polyteekkarin nykyinen toimittaja valitettavasti ei nähnyt kohteliaita poliiseja. Tilanne oli kiristynyt, poliisi hääti sivustaseuraajat tylysti pois ja otti varsin aggressiivisesti edeten haltuunsa Mannerheimintien usean sadan metrin matkalta. Valvonta oli tiukka myös poikki-

katujen suunnalla.

Rähinöitsijäjoukon piirittämässä poliisi toimi oikein, mutta toimittaja jäi ihmettelemään, miksi lainvartijat ”varmistivat” tapahtumapaikan niin suurellisesti. Anarkistit olivat etukäteen mainostaneet tuovansa ”sekasortoa Helsingin kaduille” – heidän tavoitteensa toteutti poliisi.

Tuomas Kangasniemi

”Piirittäkää (?) itsenne ja naps, olette valpas.”

VIRALLINEN TOTUUS

TOMI SAARINEN

TKY:n hallitus,

Viestintä ja tietotekniikka

TKK:lla käyttöön informaatioteknologiaa!

Ei. Tämä juttu ei käsittele WebTOPI:n huonoutta, vaikka olemmekin taas kaikki saaneet varmasti kiitettävästi pätkiä kurssi-valintojen ja -ilmoittautumisten kanssa. Pikemminkin aiheenani on ylistää TKK:n lähitulevaisuuden informaatioteknistä loistoa jo tänään.

No okei, lähitulevaisuuden, joka olisi pitänyt olla täällä jo monta vuotta sitten, mutta kuitenkin. Parempi myöhään kuin aikaisin ja nyt se tulevaisuus on vahvasti tulossa. TKK:lla nimittäin kehitetään hienosti nimettyä ”hallittua opiskelu- ja opetusympäristöä”, johon kuuluu kolme softahäpäketä nimiltään Noppa-portaali, Optima ja WebOodi.

Keskittykäämme ensiksi viimeiseen. WebOodi on webbi-käyttöliittymä yliopistojen yhteisen Oodi-konsortion suojeluksessa kehitettyyn Oodi-nimiseen tietojärjestelmään, jossa säilötään ”sitä kaikkein oikeinta” tietoa kursseista ja niiden suo-

rituksista. Siksi esim. opintorekisteriote tulee Oodista eikä vaikkapa WebTOPI:sta. Tässä vaiheessa teologiksi opiskeleva humanisti-kaverimme huudahtaa: ”Hei, me ollaan ilmoittauduttu kursseille Oodilla aina!” Näinhän se taitaa olla. Helsingin yliopisto on käyttänyt Oodia kurssi-ilmoittautumisiin jo vaikka kuinka kauan.

Myös TKK:lla WebOodi on ollut tarkoitus ottaa käyttöön kurssi-ilmoittautumisiin, mutta käyttöönotto on ollut haastavaa ja etenemiseltään ”rauhallista”. Nyt se kuitenkin kohta tapahtuu, ja sen vuoksi WebTOPI:n kehitys on oikeastaan jo yhteisymmärryksessä lopetettu. Koetakaan siis kestää vielä hetki. Uskon, että asianomaiset TKK:lla tekevät kaikkensa, jotta TOPI voidaan haudata kunniakkain menoin tykinlaukauksella palvelimen kylkeen mahdollisimman pian, mieluummin jo eilen. Jo-

kainen opiskelija voi tutustua WebOodiin selailemalla kursseja ja tarkistamalla yhteystietonsa osoitteessa <http://oodi.tkk.fi/w/> (Ilmoittautua siellä ei siis vielä voi.)

Mikäpä sitten on tuo Noppa-portaali? Se on TKK:n paras aikaa työn alla oleva kurssijärjestelmä, joka tulee korvaamaan nykyiset pääsääntöisesti äärimmäisen epäselvät, informaatioarkkitehtuuriltaan epäyhtenevät ja rumat kurssien kotisivut. Noppaa odotan itse kuin kuuta nousevaa, sillä onhan lähinnä surkukupaisaa, että kurssiassistentit TKK:lla joutuvat vielä näinä julkaisujärjestelmien luvattuina aikoina käyttämään järjestettömän määrän työtunteja kurssisivujensa ylläpidon harjoitteluun; täysin turhaan HTML-taiton opetteluun, jonka sinä maksat verorahoistasi. Saman ajan assarit voisivat käyttää vaikkapa pienryhmäopetuksen järjestämiseen.

Onneksi ollaan jo siinä pisteessä, että pian Noppa-ryhmä alkaa ajaa järjestelmää sisään TKK:n jouhevaan organisaatiokulttuuriin. Soisinpa vain, ettei vanha kaverimme herra Muutosvastarinta iske vastaan taas tässäkin tapauksessa. Homma ei nimittäin tule olemaan ihan helppo puolin jos toisinkaan. Siitä huolimatta opiskelijana odotan ja vaadin, ettei järjestelmän käyttöönoton jälkeen löydy enää yhtä ainutta kurssia, jonka ajantasaisia perustietoja ei voi löytää Noppa-portaalista. Kiinnostuneet teekkarit voivat kaivaa lisätietoa koko hädellistä täältä: <http://etkk.tkk.fi/mle/konsepti/>.

Optima taas on eräänlainen kurssityökalu, jonka ajattelin tässä sivuuttaa melko kylmästi. Siitä tulee varmasti tietoa myöhemminkin, kun se on ajankohtaista. Optiman kanssa tai ilman, TKK:n opiskelijoiden tietotekninen tulevaisuus kuulostaa siis hyvältä. Nyt vain kaikki toivomaan, että projektien aikataulut pitävät, budjetit eivät pauku liikaa ja työntekijät pysyvät väleissä keskenään, jotta saamme vihdoinkin käyttöömmä ne samat työkalut, mitkä muilla oppilaitoksilla on ollut käytössä jo iät ajat. Itse asiassa meillä on mielestäni jopa oikeus vaatia sitä.

Pullopastia avaruuteen

”LITTU” ON WANHOISTA teekkariperinteistä harvoja, jotka tuottavat iloa myös Otaniemen ulkopuolelle.

Vuodesta 1975 lähtien wappuriehän julistuksen yhteydessä on lähetetty pullopastia Otaniemen ulkopuolelle. Heliumpallojen kannattelemana pakettina on ollut pullollinen ”littua” – toisin sanoen viinaa, joka on saanut lempinimensä pullon muodosta.

Korkeana päämääränä on ollut saattaa posti aina avaruuteen asti. Sieltä ei ole vielä kukaan vastausta kuulunut, mutta sen sijaan osa pulloista on löytynyt ihan maankamaralta.

VAPPUISEN LITTUPULLON mukana lähtee aina kirje, johon löytäjä voi kirjoittaa tuntemuksiaan löytämishetkellä. Lappuja palautui ainakin ensimmäisinä vuosina hyvällä prosentilla. Vuoteen 1985 mennessä kahdeksan kymmenestä oli vastannut pullopostiin.

Tämänkin jälkeen vastauksia on tullut, mutta ylioppilaskunnan arkistoprojekti on vielä hieman keskeneräinen. Arkistoitavaa materiaalia on virrannut sihteeristössä muun muassa muovikasseissa ja littulappusiakin on näkynyt.

Tämän hetkisten, selvästi puutteellisten tietojen mukaan kauimaksi lentänyt littu on löytynyt Imatralta ja lähin ilmeisesti tipahtanut jo Ota-kaarelle.

ALUN PERIN LITTU oli teekkarikylän johtajan **Ossi Törrösen** harrastus. Tämän teekkarin h.c. kerrotaan harrastelleen kemialla ja valmistaneen joka vuosittain kolmenkymmenen litran sammion viinaa. Paitsi että pulloja lähetetään maailmalle, on olemassa yksi aivan erityinen littu, mutta sen paikka on tarkoin varjeltu teekkarikylän salaisuus.

Juho Pentikäinen

Litun löytäjät 2006

Paketin löysi **Raimo Kuusjoki** Nummi-Pusulasta vain neljä tuntia ilmapallon lähettämisen jälkeen.

Näin ”paketin” laskeutuvan. Ajoin pyörällä laskeutumisaikaa kohti. Paketti laskeutui keskelle metsää ja tarttui puuhun. Soitin veljeni (66v) apuun ja saimme lähetysten alas. Kippis keskellä metsää! 13 ehjää punaista ja 3 valkoista palloa.

Hipheijaa, hassu juttu. Kuvakin on otettu!

Litun löytäjä 1985

Paketin löysi **Lauri Höök** Lopelta.

Kirjoittelen tässä vielä iltamyöhään, suussani hyvä maku, kirjettä teille arvonne teekkarit. Kiitokset hyvän vapun toivotuksesta vaikkakin hieman myöhästyneistä. (Mikä vuosi?) Löysin elämäni ensimmäisen pullopistin sienireisullani anoppilan metsästä 28.8.85

klo 18.40. Havaitessani kuusen oksalla vaalean ruskeata ”rättiä” ja maassa viinipullon. ensimmäinen ajatukseni oli, onpa tahtunut jonkun marjastajan(ien) retki kiivaisiin otteisiin. kun on sukkahousut oksalle heitetty. Lähempi tarkastelu osoitti kuitenkin, että kyseessä oli ilmapallon jäänteet, ja sitten löytyikin tervehdyksenne.

Valitettavasti kortti on saanut kosteutta vai liekö hirvi nuoleskellut, mutta kuitenkin kuvasta ei selvää saanut.

Kiitos kuitenkin. toivottavasti samantyyppiset pallot putoilevat vastenkin samaan metsikköön.

Kaikkea hyvää teekkaritoiminnalle toivottaa **Lauri Höök**

PS. Lähden tässä metsään ilmapalloja tarkkailemaan.

Littujen löytöpaikat

- ▶1975 Rääkkylä Ihalansalmi
- ▶1977 Imatra
- ▶1978 Helsingin kaupunginpuutarha
- ▶1980 Helsingin Radio Keimola
- ▶1982 Heinolan mlk, Paasa
- ▶1983 Pyhtää Länsikylä
- ▶1984 Römsörn Tammisaari
- ▶1985 Hirsijärvi Loppi

Vallan kahvilla

MATTI KURONEN
Espoolainen
kaupunginvaltuutettu

To serve and protect

Aseettoman sotilastarkkailijan heinäkuinen kuolema Libanonissa ja Asem-mielenosoituksen aikaansaama poliisimelakka ovat tuoneet turvallisuuspolitiikan ja sen vaikutukset osaksi yleistä keskustelua. Poliisiin suomalainen on perinteisesti luottanut kuin kalliioon ja monikymmenvuotisesta rauhanturvaperinteestä Suomi on ollut ylpeä – aiheestakin.

Kuitenkin mitä useammin globaali muuttuu paikalliseksi, paikallinen globaaliksi tai henkilökohtainen poliittiseksi, sitä useammin myös vanhat mallit ratkaista ongelmia ovat tiensä päässä. Mellakkaoperaatioon ensi kertaa osallistuva Pieksämäeltä lainattu poliisi kokee olevansa osa kansainvälistä terrorismin vastaista taistelua, vaikka todellisuudessa rauhoittelee pahempia kapakkatappeluita normaali-tehtävissä pelkällä arvovallallaan.

Rauhanturvajoukoissa palveleva turhautuu, kun kriisi-alueen siviiliväestö kaipaisi ennen kaikkea sellaista apua, jota muutaman kuukauden aseellinen operaatio ei kykene tarjoamaan. Ennen kaikkea epäkohta on siinä, että kummassakin tapauksessa yhteiskunnalle ja kansalaisille koituu usein enemmän haittaa kuin hyötyä.

Kansainväliset kriisit niin EU:n kuin Pentagoninkin skenaarioissa koskevat yhä useammin luonnonvarojen jakautumista ja ilmastomuutoksen myötä muuttuvia tilanteita. Suomessa taas väestö on yhä koulutetumpaa, tietää oikeutensa ja osaa vaatia poliisilta ihmisten suojelemista ikkunoiden sijaan.

Mikä sitten ratkaisuksi? Suurten globaalien ja pienten arjen kriisien hallinta niin kotimaassa kuin maailmallakin tarvitsee yhä useammin myös muuta apua kuin konfliktin osapuolien pitämistä erillään. Tarvitaan infrastruktuuri- ja ympäristöosaamista ja joissakin tapauksissa myös opetusta ja koulutusta. YK:ssa on omat elimet näitä varten, samoin puolestaan maailman kehitysavusta vastaavassa EU:ssa.

Sotilasliitoilla näitä ei ole. Kotimaassa askeleen monipuolisempaa kriisinhallintaa otti puolustusvoimain komentaja **Juhani Kaskeala** halutessaan lyhentää siviilipalvelusta ja muuttaa sekä sen että aseellisen palveluksen painopistettä kohti monipuolista osaamista. Suomessa poliisi ja puolustusvoimat ovat hyvin toimivia järjestelmällisiä organisaatioita, mutta tällä hetkellä hyödyttömiä esimerkiksi ympäristöonnettomuuden selvityksessä.

Kalle Kemppainen

Polyteekkarin uuden logon suunnittelija piirtää myös sarjakuvia

LAURI RAUTKARI

TEKKARILEHDEN TAITOSTA ja pääosasta kuvitusta vastaa graafista suunnittelua Taide-teollisessa korkeakoulussa opiskeleva **Kalle Kemppainen**. Taiteilija tykkää teekka-reista, mutta inhoaa hyönteisiä. Ei uskoisi tämän lehden kannen perusteella.

Opiskelet itse taidealaa. Miten olet sopeutunut elämään ja työskentelemään teekkarien parissa?

Hyvin. Minulla oli paljon teekkarikavereita ennen kun tulin tänne töihin. Otanie-men miljö ja henki ovat tuttuja ja ihan hyvin tällainen graafisen suunnittelun opiskelija tänne on sopeutunut.

Miten taideopiskelijat ja teekkarit eroavat toisistaan?

Taiteilijat ovat hörhöjä, teekkarit nörttejä. Olisiko-han se tiivistetysti jotakuinkin noin. Stereotypiat eivät synny tyhjästä. Maailmankatsomukselliset taideopiskelijat ovat viherpiiperöitä ja täällä ollaan jyrkkiä kapitalisteja. Itse koen sopeutuvani molempiin ympyröihin aika hyvin.

Millaista on ollut työskennellä Polyteekkarin taittajana?

Siinä mielessä samanlaista kuin kaikki muukin taittotyö, että parhaimmillaan se on todella nautinnollista ja saa toteuttaa villejäkin visioita, mutta pahimmillaan tulee valtavaa kiirettä. Välillä on joutunut yötä myöten tekemään töitä kun deadline puskee ja ilmoitukset tulevat myöhässä.

Miten lehden tekeminen eroaa muusta graafisesta suunnittelusta?

Aiemmat työt ovat olleet

Taiteilijaelämää
Inspiraationsa Kalle Kemppainen (vas.) saa luonnosta merestä ja naiskauneudesta.

lähinnä sellaisia yksittäisiä tapauksia, johonkin kampanjaan tai vastaavaan. Joka kerta on pitänyt ulkoasu ja taiteelliset ratkaisut tehdä vain kerran. Nyt kun tekee lehteä, siinä täytyy säilyä tietty linja. Tavallaan työ oli hyvin helppoa hommaa silloin kun aloitin, koska edellinen taittaja oli ... HUI SAATANAI!

(Taittaja ponkaisee pystyyn ampiaisen hätyyttämänä.)

Kammoan ampiaisia. Tiedän kyllä että ne pistävät harvoin, mutta se on sama kuin sanoisi lentopelkoiselle: ”kyl-lähän ne koneet joskus putoavat, mutta ei tämä lento mille

sä nyt menet”.

Takaisin haastatteluun, millaista oli tehdä lehteä edellisen taittajan jälkeen?

Se oli aika lailla rutiinihommaa. Totta kai siinäkin piti käyttää paljon luovuutta, mutta kesän aikana tehty ulkoasu-uudistus se vasta oli-kin todella antoisaa hommaa. Siinä on saanut miettiä hyvin pitkälti lehden linjaa uuden päätoimittajan kanssa.

Miten uusi lehti eroaa vanhasta?

Ennen Polyteekkaria on taitettu heittämällä juttuja sinne missä on tilaa, mutta nyt tässä on selkeämpi dra-

maturgia. Lehti alkaa uutisilla ja ajankohtaisjutuilla. Keski-aikeamalle on valittu joka-kaisessa lehdessä pääjuttu, iso reportaasi. Loppupuolella lehteä on kevyempiä juttuja ja vakiopalstoja.

Olet myös uudistanut Polyteekkarin ulkoasua. Kerro hieman siitä.

Tarkoiton on ollut että nyt panostetaan myös lehden kanteen. Jos aiemmin sinne laitettiin vain joku kiva kuva, niin nyt myös kannen eteen nähdään enemmän vaivaa. Kanssi on kuitenkin ensimmäinen asia minkä lukija huomaa, ja niistä on tarkoitus tehdä vies-

tinnällisesti tehokkaita sekä taiteellisesti korkeatasoisia.

Entä mistä sait ideat lehden uuteen logoon?

Suunnittelussa on olleet samat lähtökohdat kun muutama vuosi sitten, kun Polyteekkarin logosta oli suunnittelukilpailu: tein uuden logon samojen ohjeiden perusteella. Lisäksi halusin säilyttää samoja elementtejä kuin mitä vanhassakin oli.

Minulla oli myös selkeä visio fontista jonka halusin uuteen tunnuskuviin. Käytyäni läpi kolme miljoonaa fonttia huomasin, että ei ole olemassa sellaista, joka sopisi tähän logoon. Siispä tein itse uuden kirjasinleikkauksen alusta lähtien.

Olet suunnitellut logoja aiemminkin.

Kyllä. Koen, että se on graafisen suunnittelun alalla itselleni vahvin osa-alue. Tykkään tehdä sitä siksi että se on monella tapaa kaikkein haasteellisinta graafista suunnittelua. Olen tehnyt jonkun verran logoja eri instansseil-

le, insinööriamailmassa lähin esimerkki löytyy SMFL-ammattijärjestön logosta, jolle tein muutama vuosi sitten merkin nuorennuksen, kuten tein nyt Polyteekkariinkin.

Piirät myös sarjakuvaa Polyteekkariin. Mitkä ovat tavoitteesi sarjakuvapiirtäjänä?

Puupäähattu-palkinto ennen vuotta 2012.

Onko piirtämässäsi Apropossa vakiohahmoja?

Apropossa on pari vakiohahmoa. Toinen olen minä. Mä vilahdan siinä aina silloin tällöin. Lisäksi on myös yksi professori, joka on milloinkin alan erikoisasiantuntija. Muuten henkilögalleria on aika tarinakohtainen. Jatkuva juonta ei ole, tarinat ovat irrallisia, mutta aiheiden käsittelytapa samanlainen.

Mikä sinusta tulee isona?

Olen sekä graafinen suunnittelija että sivutoiminen sarjakuvapiirtäjä. Tai ehkä toisinpäin. Molempia tahdon tehdä jatkossa ja teenkin.

Pekka Tuominen

Persoonallisuustesti

Mikä on ensimmäinen kirja jonka luit?

Joku kuvakirja. Taisi WWF:n eläinkirja.

Kuka on esikuvasi?

Riippuu millä saralla. Sarjakuvapiirtäjänä Gary Larson, josta olen kirjoittanut Wikipediaan jutun kun sieltä puuttui sellainen ykeissivistävä osuus.

Tykkäätkö talvesta?

Joo, silloin pääsee hiihtämään.

Kivoin laite Linnanmäellä?

Mustekala.

Lucky Luke vai Corto Maltese?

Katu-uskottavuus menee, mutta Lucky Luke.

Mikä on kaikkien aikojen paras taideteos?

Ohhoh! Kaikkien aikojen paras? Sanotaan että Gustav Klimtin Adele Bloch-Bauerin muotokuva, se on upea. Myytiin juuri sikakalliilla.

Lähde kevääksi vaihtoon Malesiaan!

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! Malaysia International Business Programin kurssit ovat korkeatasoisia englanninkielistä kauppatieteiden opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm hyvä sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. TKK:n opiskelijana pääset mukaan erittäin todennäköisesti ja hyväksymispäätöksen saat viikossa. Syksyllä 2007 myös DIBP vaihto USAn Dallasissa yhteistyössä University of Dallasin kanssa.

Lisätietoja tri Kari Jääskeläinen 040 501 7627
www.academyaccess.com

Tukka hyvin - kaikki hyvin

INNO HAIR
Parturi - Kampaamo

INNOPOLI I
Tekniikantie 12
02150 ESPOO
(09) 2517 2051

**www.
jasso.
net**

Mielikuuvapeliä®

Miten opiskelijoiden
mielikuvat tulevaisuuden
työnantajista muodostuvat?

Teksti ANNU NIEMINEN
Kuvitus KALLE KEMPPAINEN

Teekkarin arkeen tunkeutuu paljon tietoa tulevista mahdollisuuksista ansaita leipää. On rekrytointimesuja, excursioita ja puskaradio, jotka kaikki auttavat muodostamaan käsityksiä ihanteellisesta työpaikasta. Työnhaun ollessa ajankoh- taista mielikuvilla on suuri merkitys – ne oh- jaavat käyttäytymistä, sillä informaatioähkyä on jollain tapaa hallittava.

Suomessa on selvitetty opiskelijoiden mie- likuvia työpaikoista vuodesta 1997 *Universum Graduate Survey* -kyselyn avulla. Tutkimuk- sessa selvitetään muun muassa eri alojen opis- kelijoiden ihanteellisena pitämää työnantajaa. Tämän vuoden toukokuussa julkaistu tuorein kyselytulos kertoo tekniikan alan opiskelijoi- den arvottavan korkeimmille sijoille Nokian, VTT:n, Ympäristökeskukset, UPM-Kymmene sekä IBM:n. Millä perusteella opiskelijat arvostavat yhtä työnantajaa yli toisen?

Mielikuviin vaikuttaminen on monimutkaista työtä. Hy- vä mielikuva palvelee molem- pia osapuolia: työnantajaa löytää oikeanlaisen ahertajan ja opiskelijaa itsel- leen optimaalisen työn. Mut- ta minkälainen työpaikka on ihanteellinen? TKK:n ura- ja rekrytointipalvelujen palvelu- päällikkö **Minna Lehojärvi** työskentelee päivittäin opis- kelijoiden ja työpaikkojen yh- teen saattamisen parissa. Min- kälaiset paikat Lehojärven ko- kemuksen mukaan kiinnosta- vat opiskelijoita? ”Isot. Ne nä- kyvät ja kuuluvat.”

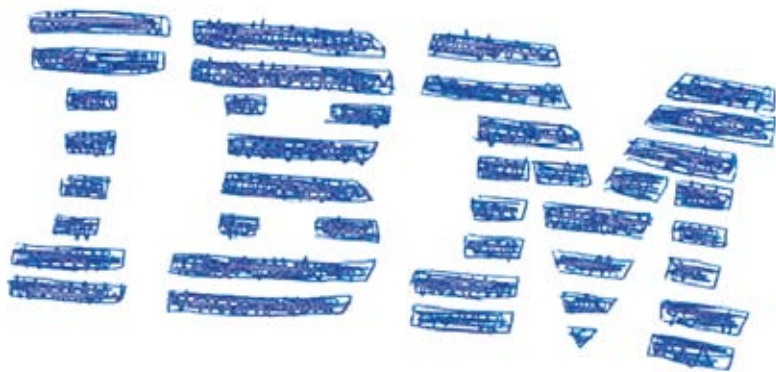
Isot firmat tuntuvat kerää- vän sekä positiiviset että nega- tiiviset mielikuvat puoleensa; muista kun ei massojen keskuudessa juuri paljoa tiedetä. Näkyvyys on käsitysten luo- misessa kaiken a ja o – tärkeintä on jättää edes jonkinlainen muistikuva.

Mutta kääntyykö firmojen opiskelijoille suuntaama imagonluonti koskaan itseään vastaan? ”Voisi melkein sanoa, että kaik- ki näkyvyys opiskelijoille on yritykselle hyväksi. Tärkeää on tehdä pitkäjänteisesti työtä näkyvyyden eteen ja muistuttaa opis- kelijoita olemassaolostaan,” Lehojärvi ker- too.

Lehojärvi luettelee opiskeli- joita kiinnostavan yrityk- sen attribuutteja: ”Melko suuri. Hyvämaineinen. Mielenkiin- toinen tuote. Myös hyvää ponnah- duslautaa tulevaisuuteen pidetään arvossa.”

Yrityksille on tietenkin tärkeää luoda juuri tätä hyvää imagoa opis- kelijoiden mieliin. Mitä ne tekevät yltääkseen tavoitteeseensa? ”Eivät yritykset sinänsä yritä näyttää hy- vältä – kyse on moleminpuolisesta edusta, jossa tietoa vaihtuu.”

Kuinka paljon mielikuvat sitten ohjaavat käytännön työnhakua pal- velupäällikön mielestä? ”Mieliku- vat vaikuttavat sekä työnantajan et- tä työnhakijan puolelta oleellisesti. Kyllähän jossain määrin koko työn- haku on mielikuvilla pelaamista.”

Laajennetaan perspektiiviä teekkarimaailman ulkopuo- lle. Minkälaisia ovat opis- kelijoiden mielikuvat ja ihanteet, kun lii- kutaan itään naapuri- kaupungin yliopistol- le kysymään?

Helsinkiläinen **Laura Koivuniemi**, 24, opiskelee viidettä vuotta oikeustiedettä Helsingin yliopistol-

la. Hän on työskennellyt muutaman vuoden ajan suuressa asianajotoimis- tossa. Valmistuminen ja työelämään kokonaan siirtyminen on edessä lä- hivuosina. Miten Laura kokee teek- kareiden silmissä viehättävät työpai- kat?

”Täytyy kyllä sanoa, että Noki- an suuri suosio yllätti minut. Sen yk- kössija sekä kaupallisen että teknisen alan opiskelijoiden silmissä ei vas- taa käsitystäni aloja lukevien ystävie- ni mielipiteistä.” Teekkareiden suosi- mat työnantajat eivät kuitenkaan ole täysin oikeustieteilijä-Lauran kiin- nostuspiirin ulkopuolella. ”Esimer- kiksi ympäristökeskus voisi tarjota todella mielenkiintoisia työtehtäviä.”

Teekkarien mielikuviin työnantajista tuntuu vaikuttavan varsinaista koh- distettua tiedottamista enemmän epävirallinen tieto ja media. Harvan negatiivinen mieli- kuva jostain suur- yrityksestä perus- tuu tietoon, jonka on saanut firman tiskillä rekrymes- suilla käydessään – enemmän vaikut- tavat puskaradio ja jopa m a s - s a m e - d i a u u t i

set. Oikeustieteilijöillä tämä o- hieman toisin. Heillä työnantaja ja potentiaaliset tekijät ovat jol- seenkin rajatun joukon, ja s- ten myös markkinointi suuntaa

ja toiseen erilaista.

”Meillä excujen ja seminaarie lisäksi kohdataan työelämän il- misiä opinnoissa: monet kurss järjestetään yhteistyössä asianaj- toimistojen kanssa”, Laura kertoo. Opiskeluaikana luodut suhte- ovat oikeustieteen alalla tärkeäs- merkityksessä. ”Lähes kaikki työ- kentelevät opiskeluaikana, mikä ohjaa myös valmistumisen jälkeis- tä työelämään siirtymistä.”

Poikkeavatko oikeustieteilijöiden hy- vän työantajan kriteerit teekkarei- den näkemyksistä? Laura ei aina- kaan vahvasta stereotypiaa tyypillisestä uraoh- jus-oikkarista: ”Arvostan työnantajassa joustavuutta suhtautuessa erilaisiin elämäntilantei- siin”, Laura sanoo kohta yksivuotias **Ellä-Lu- mia** sylissään. ”Lisäksi on tärkeää olla hyvät koulutusmahdollisuudet ja saada palautetta sekä hyvästä että huonosta menestymisestä.”

Ongelmia saattaa joskus aiheuttaa se, et- tä työnantajan julkisuuskuva sekoitetaan var- sinaisiin työtehtäviin – tällä tavalla voi moni mielenkiintoinen työtehtävä mennä sivu suun ennakkoluulojen takia. Loppujen lopuksi työ- elämään sijoittumisessa ei ole oikoteitä. Voi vaan mennä, kokea ja luoda lisää mielikuvia.

Teekkareiden mielikuva Top 10

suluissa viime vuoden sijoitus

1. **Nokia** (1.)
2. **VTT** (4.)
3. **Ympäristökeskukset** (14.)
4. **UPM-Kymmene** (2.)
5. **IBM** (12.)
6. **Stora Enso** (5.)
7. **Pöyry** (9.)
8. **Tieto-Enator** (8.)
9. **Finnair** (7.)
10. **Patria** (17.)

STORAEenso

UPM

Nokialla työskentelee aivan tavallisia ahkeria insinöörejä

SUOMALAISTEN VUOROTELLEN YLISTÄMÄ ja arvostelma suuryritys Nokia otti jälleen Universum-tutkimuksessa ykköspaikan. Sekä teknisten että kaupallisten alojen opiskelijat nostivat sen ihanteellisimmaksi tulevaisuuden työnantajaksi.

Nokia herättää tunteita: se leimataan pahaksi globalisaation keulakuvaksi – ja ylistetään suomalaiset maailmankartalle vieneeksi tuhkimotarinaksi. Mihin sen vuodesta toiseen jatkuva suosio perustuu?

SEITSEMÄNNEN VUOSIKURSSIN tietoliikennetekniikan opiskelija **Joonas Penttinen**, 26, sai viime keväänä unelmiensa työpaikan – Nokialta. Hän toimii suuryrityksessä Series 60 -ohjelmistotestaajana. Miten Joonas sai jalkansa väliin huippufirmaan? ”Sain vihjeen avovaimoni kaverilta ja otin yhteyttä nykyiseen esimieheeni. Voi siis sanoa, että suhteilla.”

Joonas ei vaikuta olevan Nokia-hypen vaikutuspiirissä – hänen mielikuvansa ja odotuksensa olivat realistisia. ”Ajattelin etukäteen, että Nokia on isoksi yritykseksi aika joustava. Ei maksa kovinkaan korkeaa palkkaa, mutta palkitsee kuitenkin onnistumiset.” Joonaksen odotukset ovat myös täyttyneet mukavasti. ”Olen viihtynyt hyvin.”

SUOMALAISTEN YLPEYDENAIHEESSA ON yksi ilmeinen piirre, joka saattaa houkutelaa joitain opiskelijoita mahdollisuuksillaan: Nokia on suuri. Joonaskin on huomannut tämän työssään. ”Tiesin Nokian olevan iso yritys, mutta silti sen suuruus hämmentää välillä. Samana päivänä saattaa joutua tekemään töitä ihmisten kanssa, jotka ovat Intiassa tai Kiinassa.”

Kaikkia ei kuitenkaan yrityksen iso koko viettele, vaan saattaa jopa pelottaa. Monet kokevat firman suuruuden uransa edistymistä hidastavaksi tekijäksi; pienessä firmassa saattaa päästä nopeammin haluamiinsa teh-

täviin. Mitä huonoja puolia Joonas näkee työnantajayrityksensä koossa? ”Välillä suuren organisaation byrokratia paistaa läpi, mutta Nokialla se on mielestäni pystytty minimoimaan ihan hyvin.”

Ilman jollain tavalla merkittävää kokoa ei tosin listalle edes päästä: siihen tarvitaan tunnettavuutta jo tutkimusmenetelmästäkin johtuen. Iso yritys tunnetaan, ja siitä muodostetaan paljon mielikuvia – positiivisia ja negatiivisia. Mutta mikä on Nokian valttikortti: miksi opiskelijat haluavat sinne? Joonas uskoo ainakin kansainvälisyyden luovan hyvää mielikuvaa Nokiasta. ”Täällä on mahdollista luoda mielenkiintoinen työura.”

SUURET ODOTUKSET OVAT luonnollisesti aina suositun yrityksen kirous. Onko mikään onnistunut yllättämään Joonasta iloisesti Nokialla? ”Yksi positiivisimmista asioista on ollut se, että heti alusta saa paljon vastuuta. Jopa kesäharjoittelijaa, jollainen minäkin olin kesällä, kohdellaan alusta asti täysivaltaisena nokialaisena.”

Yhtä ei kuitenkaan voida kiistää: Universum-tutkimuksen mukaan tekniikan opiskelijat näkevät Nokian ihan-teellisena työpaikkana. Aivan helppoa sen leipiin pääseminen ei olekaan. Ehkä Joonas voi kertoa: minkälaisia ihmisiä Nokialla työskentelee? ”Aivan tavallisia ahkeria insinöörejä.”

Annu Nieminen

PÖYRY

FINNAIR
VANHA

TietoEnator

Patria

VTT

Universum- tutkimus

UNIVERSUM GRADUATE SURVEY – tutkimus on ruotsalaisen Universum Communications –yrityksen vuosittain järjestämä kysely, jossa kartoitetaan muun muassa eri alojen opiskelijoiden suosikkityöpaikkoja eri maissa. Alla on poimintoja suomalaisten teekkarien suosikeista.

Nokia

Espoon oma kännykkäjättiläinen pysyy opiskelijoiden suosikkityönantajana vuodesta toiseen. Huipputekniikan tuotteet ja mielikuva Suomen lippulaivayrityksestä takaavat Nokian menestyksen työnhakijoiden parissa.

Valtio

Hieman yllättäen valtionhallinto on kiilannut hopea- ja pronssisijoille huip-

pukympissä. Tieteellisyyköhän mahtaa vetää nörttiteekkareita puoleensa VTT:lle ja Ympäristökeskuksiin, vai piiska-taanko businessmaailmassa kohtuutomia suorituksia nuorista työntekijöistä ylityöaikaa säästämättä?

Lentokoneet

Niistä ei tekniikkahörhö voi olla innostumatta. Tämä näkyy myös lentokoneen osia tekevän ja helikoptereita kokoavan Patrian sekä sinivalkoisen lentoyhtiön

Finnairin sijoituksissa 9. ja 10. paikalle.

L'Oréal

OK, tämä on häntäpäässä insinööriopiskelijoiden listalla, mutta Universum-tutkimukseen kysytään myös kauppatieteen opiskelijoiden suosikkityönantajia. Siellä ranskalainen meikkifirma on kolmantena. Ilkeä huhu väittää kauppiksen markkinoinnin tyttöjen haikaillevan työsuohdehuulipunaa.

Pekka Tuominen

Vuosittainen Teekkarispeksi etsii tekijöitä

Speksissä voi olla näyttelemättäkin

Näyttelijät pääsivät improvisoimaan viime vuoden muinaiseen Roomaan sijoittuvassa speksissä.

SPEKSI ON TÄYSIN omanlaistaan, vuorovaikutteisuudesta syntyvää musiikkiteatteria. Yleisö saa osallistua huutamalla kommentteja ja ehdotuksia esiintyjille periaatteessa milloin tahansa. Ensisijaisesti huudetaan näyttelijöille, mutta sanoa saa myös tanssijoille sekä bändille ja vaikka muille katsojillekin, jos he häiritsevät liiaksi.

Huutoja speksissä on kahdenlaisia, "omstartteja" ja kehotuksia. Omstart on yleisen, kollektiivisen tahdon ilmaisu, joka tarkoittaa, että edeltävä kohtaus näytellään uudelleen. Mikäli suuri osa yleisöstä ei ole huudossa mukana, jää omstart näkemättä tai kuulematta.

Kehotus voi olla esimerkiksi *ruotsalaisittain, roolit vaihtaen, vähemmän väkivaltaa, mielipuolisemmin, savolaisittain, oopperaa tai Turkkaa...* Mielikuvitusta saa käyttää.

Huutoja noudatetaan aina kun voidaan. Joskus käy niin, että huuto ei kuulu lavalle asti. Tällöin ei kannata lannistua, vaan yrittää

rohkeasti uudestaan. Tärkeintä on ajoittaa huuto repliikkien väliin.

SPEKSIIN TEKEMINEN ON paljon muutakin kuin näyttelemistä tai yleisöstä huutamista – tämä täytyy muistaa. Kevään produktiossa on mukana lähes sata innokasta teekkaria, jotka pääsevät näyttämään taitonsa eri osa-alueilla tai opettelemaan kokonaan uusia.

Mukaan mahtuu tanssijoita, valoteknikkoja, miksaajia, soittajia, maestroja, tuottajia, ääniteknikoja, lavastajia, maskeeraajia, lipunmyyjiä, julisteen tekijöitä, käsikirjoittajia, sanoittajia, sovittajia ja vaikka apuohjaaja tai näyttämö-mestari. Ainoa henkilö, jolta vaaditaan koulutus, on ohjaaja, joka pal-kataan erikseen joka vuosi. Kaikki ovat tervetulleita!

Improvisaatiokursseille ilmoitautuminen avautuu Kampusriehassa *Teekkarispeksin* ständillä (päärakennus, 1. kerros) torstaina 28.9. klo 12.00.

Kristiina Laine

Mikä ihmeen Speksi?

Speksi on (tekniikan) ylioppilaiden tuottama ja toteuttama humoristinen, ajan ilmiötä kriittisesti parodioiva, aihepiiriltään historiallinen kokoil-lan musiikinäytelmä, jolle on ominaista vuorovaikutteisuus yleisön kanssa ja improvisaati-on käyttäminen tehokeinona.

Teekkarispeksi on Otanien teekkareiden uudem-malla ajalla lanseeraama kulttuuri-ilmiö. Vuodesta 1990 lähtien uusi Teekkarispeksi on tehty joka vuosi. Tämän vuoden speksiin aletaan syksyllä kerätä tekijöitä ja uudet tyy-pit ovat aina tervetulleita. Pie-nemmän produktion, Elore-vyy-n, esityskausi on parhail-laan menossa.

Harhat ja valitut

Teatterillakin on tekijänsä

SARA GHAZANFARI (puu, II).

Tie speksiin? Tuttava teki käyt-täytymistieteellisessä speksiä ja innostuin heti! Ilmoittauduin sit-ten improkursseille.

Mitä tehnyt? Soitin viulua viime kevään produktiossa ja tämän syksyn Elorevyssä tanssin.

Parasta speksissä? Just se imp-roaminen, se on niin erilaista nor-maaliin teatteriin verrattuna. La-valla on oikeasti hauskaa ja kaikki tehdään omaksi iloksi.

Aikaisempi kokemus? Yläas-teella oli oppiaineena ilmaisutai-toa ja lukiossa joku pieni esitys.

MINNA KANTOLA (raksa, N).

Tie speksiin? Menin fuksivuon-na improkursseille ja tänne jäin!

Mitä tehnyt? Olen näytellyt, tanssinut, tuottanut, ollut spotti-na ja lavastanut.

Parasta speksissä? Yleinen fiilis ja kaikki speksiläiset.

Aikaisempi kokemus? Ei ole.

Mikä on Gamlis? Speksihengen kohotusrituaali, joka suoritetaan ennen speksikeikkaa.

SAMI HONKONEN (Tik, IV).

Tie speksiin? Improkurssin kautta.

Mitä tehnyt? Näytellyt kahtena edellisenä vuonna.

Parasta speksissä? Speksihen-ki, ihmiset.

Mikä on haihdutustekniikka? Jos lavalla tulee pissahätä, eikä enää voi käydä vessassa, pääste-tään tippa kerrallaan housuun ja odotetaan, että haihtuu.

TIMO HIEKKANEN (TLT, IV).

Tie speksiin? Olin sähkön fuksi-bileissä hoitamassa ääniteknii-ka, josta minut bongattiin mu-kaan.

Mitä tehnyt? Ääniteknikkaa ja roudausta. Elospeksissä toimin maestrona, soitin pianoa ja so-vitin.

Parasta speksissä? Pääsee te-kemään sen kokoista produktio-ta, jota ei olisi mahdollista tehdä muualla.

Aikaisempi kokemus? Musikaaliproduktio lukiossa, johon tein ääniteknikan.

RANTSU

Juhlimisen arvoinen sauna

PARIKYMMENTÄ VUOTTA sitten teekkarit tempaisivat itselleen uuden saunan, joka on edelleen ylioppilaskun-nan suosituin. On aika juhlistaa mainiota Rantasaunaamme ja muistella, mistä kaikki oikein alkoi.

Kun vanha hirsinen Ranta-sauna purettiin vuonna 1973 Hoasin Jämeräntaipaleen asuintalojen tieltä, teekka-rit jäivät kovasti kaipaamaan kunnon sitsisaunaa. Teekka-riuteen on aina kuulunut ah-keran opiskelun lisäksi aktii-vinen seuralämä ja näin Ota-niemestä jäi puuttumaan sel-lainen sauna, jossa isommat-kin killat pystyivät järjestä-mään illanviettojaan. Ja jos teekkareilta puuttuu kunnon

löylyhuone, se tehdään vaika-ka tyhjästä.

Kesti kuitenkin monta vuotta, ennen kuin uutta saunaa alettiin puuhata. Otanie-men 1980 vahvistetussa ase-makaavassa teekkareille varatiin tontti Laajalahden rannal-ta. Vuonna 1983 julistettiin uuden saunan suunnittelukil-pailu kaikille Suomen arkkitehtiopiskelijoille. Sen voiti-vat **Kirsti Puhakainen** ja **Seppo Rapo**, ja heidän työnsä *"Päreitä kainalossa"* toimi to-teutuksen pohjana.

JATKOSUUNNITTELUSSA otettiin erityisesti huomioon rakennuksen sopivuus maas-toon, tilan toimivuus ja viih-tyisyys sekä käyttäjien todel-

liset tarpeet. Toimivuuden kannalta katsottiin oleellisek-si, että siellä voi sauna joko suurempi joukko yhdellä ker-taa tai kaksi pienempää ryh-mää samanaikaisesti. Lisäk-si uudesta saunasta haluttiin punatiilinen Otaniemien mui-den rakennusten tapaan.

Rakennuslupa Uudelle Rantasaunalle myönnettiin 12.5.1984. Monta hikipisaraa kuitenkin vuodatettiin en-nen kuin se oli valmis. Teekka-rit tempaisivat ja osallistui-vat saunan rakennustyöhön ammattimiesten aputyövoi-mana. Lisäksi rakentamiseen kerättiin rahaa teollisuudel-ta ja perinteisillä tempauksil-la. Ensilöylyt uudella Ranta-saunalla päästiin heittämään 30.3.1985.

REILUN 20 VUODEN aika-na tila on säilynyt melkein

muuttumattomana. Lattias-sa oli aikaisemmin parket-ti, mutta kun sauna oli ollut käytössä pari vuotta, teekka-rit pitivät siellä hiihtokilpailut ja lattia jouduttiin tämän seu-rauksena vaihtamaan laatta-lattiaksi. Muita isompia muu-toksia on 2000-luvun alussa

täysin muutettu keittiö sekä tänä syksynä on pienen puo-len sauna saanut uudet lau-teet.

Rantasauna on avajaisi-taan lähtien ollut TKY:n suo-situin sauna, vaikka uusia saunatiloja on saatu sen jäl-keen useita. Sitä voi alkupe-

räisten toiveiden mukaisesti vuokrata joko kokonaan yk-sin tai kaksi eri porukkaa sa-manaikaisesti. Isolla puolella on sähkölämmitteinen sauna ja pienellä puolella puusauna, joka on lämmitettävä itse.

20-VUOTISLÖYLYT pidetään TKY:n vuosijuhlaviikolla – kaikilla on mahdollisuus tulla tutustumaan tähän Otanie-men parhaimpaan saunaan, kun siellä järjestetään juhla-saunomiset. Tarkoitus ei ole pelkästään sauna, vaan tar-jolla on sekä ruokaa että oh-jelmaa.

Tervetuloa Rantsulle tors-taina 5.10.2006 klo 18.00 al-kaen! Sauna sijaitsee Jämerän-taival 7:n takana, vanhan ui-mahallin vieressä. Muistakaa myös muu vuosijuhlaviikon ohjelma.

Jutta Lindqvist

Espoolainen sokkelo

Kulkeminen julkisilla Espoossa vaatii luovuutta

MATKAKORTTI SINULLA on jo kädessäsi, tiedät, että sen voi ladata R-kioskissa ja opiskelija-alennuksen edut olet kuullut useamman kerran. Mutta millä linjalla korttia käyttäisi?

Helsingin keskustaan ja sieltä pois pääsee melko suoraviivaisesti mistä vain, mutta Espoon kaupunginosien väliset yhteydet ovat Länsiväylän busseja ja Kehä I:n poikittaisliikennettä lukuun ottamatta pieni kaaos. Otaniemen tilannetta ei lainkaan helpota, että se ei sijaitse isojen pääliikenneväylien, kuten Länsiväylän tai rantaradan varrella.

YKKÖSAPU ON Reittiopas, nettipalvelu, jonka tarjoaa YTV. Tämän vekottimen toiminta on suorastaan pakko opetella hyvin ja huolellisesti. Perushaussa syötetään lähtöpaikan ja määränpään nimet sekä kellonaika, ja ohjelma antaa käyttäjälle parhaana pitämänsä ehdotukset.

Hakumääreitä kuitenkin voi säätää tarpeen ja omien tottumusten mukaan. Laajennetussa haussa saa määritellä kävelynopeutensa, ja valita, pyrkiikö ohjelma optimoimaan nopeutta vai jotain muuta. Esimerkiksi itse valitsen aina vaihtoehdon ”nopein”: jos jalkaparikassa olen perillä aiemmin kuin bussilla, kävelen. Kun osoite ei muistu mieleen, lähtöpiste ja määränpää voidaan poimia kartaltakin.

Reittioppaan tulokset ovat suorastaan odottamattoman käyttökelpoisia, mutta eipä niistä silloin kostu, kun internet ei ole käytettävissä. Siksi kannattaa opetella suurin piirtein ulkoa, millä linjoilla oma koulumatka tahtuu joutuisimmin. Apuvälineiksi sopivat Reittiopas, aikataulut, kartta sekä ajan myötä oma perstuntuma – ja muutamat hyvät vinkit. Kaikki yhteydet kun eivät ole lainkaan hyviä.

HUOMAA MAISEMALINJAT. Pääkaupun-

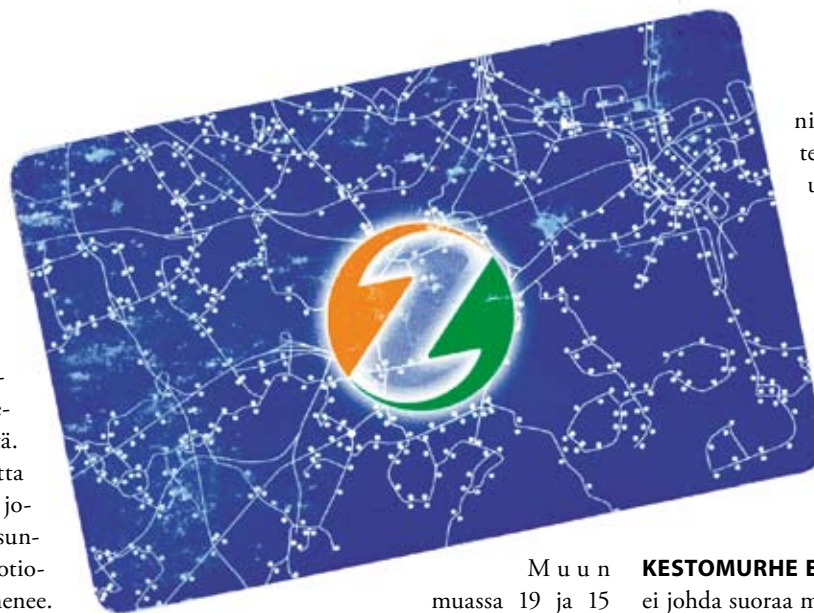
kiseudun joukkoliikenteessä keskiverto bussinkuluttaja on melko laiska. Kun verorahoin tuetulla YTV-alueella ei ole pakko ajatella kilometrikustannuksia, tarjonta on vastannut kysyntään, ja monet linjat muistuttavat enemmän maisema-ajelua kuin tehokasta liikennevälinettä.

Jokaisen lähiökadun kautta kiertävässä linja-autossa on jopa hyötyä: jos on oikein asuntonsa valinnut, sillä pääsee kotioven viereen, ja kävely aika lyhenee. Itse kyytiä ei sitten voikaan enää kehua. Vain hullu kulkee Leppävaarasta Helsinkiin 110:llä tai Espoon keskukseen linjalla 27, mutta 15 on mutkistaan huolimatta kilpailukykyinen vaihtoehto Otaniemen ja Keran välillä ruuhkien ulkopuolella. Muita vältettäviä linjoja ovat ainakin 35, 42, 23 ja 261, ainakin yleisesti ottaen.

Päättäisi itse asuinpaikkasi ja kävelyntosi mukaan miten toimit, mutta katso kartasta, missä koukeroiset linjat kulkevat. Yllätys ei ole mukava, kun bussi kääntyy kolmannen kerran sivukujalle.

VÄLTÄ KARJAVAUNUJA ruuhkassa. Reittiopas ja aikataulukirjat ovat paperilla viisaita; periaatteessa ne ottavat huomioon työmatkaliikenteen ruuhkatkin. Tiettyjen linjojen ja tieosuuksien liikennepuuroa ne eivät silti osaa arvioida hyvin. Erityisen hankalia ovat Mankkaan halki Tapiolaan kulkeva tie sekä Länsituulentie Tapiolasta Matinkylään: molemmat ovat Espoon sisäisiä taajamaväyliä.

Liikennemäärät näillä teillä ovat kohtuullisen isot, valoja on paljon, ja monissa busseissa käytäväkin täyttyy kuskien vierukseen asti.

Muun muassa 19 ja 15 ovat keskipäivällä ja illansuussa nopeita, mutta älä käytä niitä iltapäivällä kello neljä.

Myös pahamaineisen tukkoisa Kehä I vetää Otaniemen ja Leppävaaran välillä keskimäärin ottaen hyvin, koska bussi-kaista on aamukahdeksankin aikaan tyhjä. Taakse jääville henkilöautoille on ilo vilkuttella. Länsiväylänkin liikenne kulkee kohtuullisen hyvin, varsinkin nyt, kun siltatyömaat Tapiolan ja Hanasaaren kohdalla saatiin valmiiksi.

KISKOILLA EI VOI väistää. Tuore espoolainen huomaa junaliikenteen haavoittuvuuden ensimmäisen kerran sinä aamuna, kun koko rata on seis. Busseista poiketen lähijunat kulkevat useimmiten ajoissa ruuhkassakin – ”kuin junat” – mutta raiteilla vakavat ongelmat ovat paljon maanteitä yleisempiä. Kiskoilta ei voi väistää pientareelle, VR:n turvamääräykset ovat kankeat, eikä junaradalle ole rinnakkaisväyliä, joten liikenne menee onnettomuuden sattuessa absoluutisen sekaisin. Näin käy muutaman kerran vuodessa.

Pahin ongelma paikallisjunille ovat silti kaukojunat. Valtion routateiden doktriini

nin mukaan kaukoliikenteellä on aina etuajo-oikeus, ja voin vakuuttaa, että varsinkin Pendolinot ovat harvemmin aikataulussa kuin jäljessä siitä. Seurauksena lähijuna myöhästyy vielä enemmän. Kilossa tai muualla rantaradan varrella asuvalle tämä on krooninen kirollun aihe.

KESTOMURHE ESPOON keskus. TKK:lle ei johda suoraa moottoritietä joka kaupunginosasta, mutta pienen harjoittelun jälkeen parhaan bussiyhteyden löytää jopa Lintuvaarasta ja Latokaskesta. Espoon keskuksen Hoas-asukkaat ja Kirstinmäen puliukot eivät ole yhtä onnekkaita. Reittivaihtoehtoja on laskutavasta riippuen 10–20, eikä niistä yksikään ole ylivoimaisen hyvä.

Tämän syksyn onni tosin on, että joke-rilinjän reittiä muutettiin suuremmaksi. Yksi parhaista matkustustavoista kulkeekin Westendinasemalle linjalla 154 tai 156, mistä jatketaan Otaniemeen (550, 512A, 4, 2 tai 10).

Juna Leppävaaraan ja vaihto Otaniemeen on talviaamun ruuhkassa hyvä valinta. Monien yllätykseksi tämä vaihtoehto on kesäisin ja illalla suorastaan huono, koska Kehä I:n busseja ei ole synkronoitu juniin lainkaan. 5 minuuttia seuraavan ruuhka-jokerin saapumiseen ei liene mahdollon odotus, mutta 15 minuuttia hiljaisena aikana sen sijaan on.

Viimeinen maininnan arvoinen linja on 213, joka hurauttaa hyvällä onnella 7 minuutissa Turunväylää Leppäsolmun liittymään. Pienen kävelyn päästä pysäkillä pääsee samoihin busseihin kuin Leppävaarasta.

Voihan

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonyymisti kuinka vaikeaa on tarttua suureen ja keskeneräiseen.

Palvelukseen halutaan seksikäs sankaritutkija

Ensimmäinen haaveammatini taisi olla lakaisinkoneen kuljettaja. Tämä varmaan kuuluu insinöörin normaaliin kehityskaareen. Sittemmin ammattiin liittyvät haaveet ovat moneen kertaan vaihtuneet.

Ei kuitenkaan muistu mieleen, että olisin mitenkään konkreettisesti haa-

veillut tekniikan alan tutkijan ammatista. Jonkinlaisesta keksijän urasta ehkä, mutta en kyllä mistään kirjapinon takana pölyttyvästä tohtorista.

Enkä muista, että kukaan ystävistäniäkään olisi suureen ääneen kertonut haaveistaan olla isona ihan oikea tekniikan tohtori. Mikäköhän siinä on, ettei tämä ylintä teknistä osaamista omaava huippuasiantuntijuus kiinnosta uravalintoja tekeviä nuoria?

Medialla on varmaan näppinsä pelissä tässäkin asiassa. Juuri esikuviansa kautta ihminen hakee omaa paikkaansa maailmassa. Kun **Litti** raivasi tiensä Euroopan huipukentille, niin nappulaliigan suosio kasvoi huomattavasti. Lukioon menneen nössykän on turha enää haaveilla urheilijan urasta, harjoittelu kun olisi pitänyt aloittaa viimeistään 5-vuotiaana.

Mutta ei syytä huoleen, nörtistäkään voi kasvaa vaikka

maailman rikkain mies, kuten esimerkki on osoittanut. Tämän lehden lukijakunnan esikuvat löytyvät varmaan suurten yritysten nokkahahmoista ja näiden pullottavista optiosalkuista.

Harva lähtee hakemaan menestystä tutkijan uran kautta, vaikka lähihistoriasta löytyy maailmalla menestystä niittäneitä tohtoreita ihan esikuviksi asti. **A. I. Virta-**

nen kehitti rehujen säilömistä Nobelin kemianpalkinnon arvoisesti ja nosti Suomea maailman kartalle.

Samoihin aikoihin **Vilho Väisälä** kehitteli radiosondien perusteita siinä määrin ansiokkaasti, että sen pohjalta rakentunut yritys on työnantaja nykyisin tuhannelle henkilölle maailmanlaajuisesti.

Hieman myöhemmin liik-

keellä oli **Jaakko Pöyry**, joka tohtorikoulutuksen mukanaan tuoman osaamisen pohjalta onnistui rakentamaan yritysryppään, jonka palkkalistoilla on nykyisin useita tuhansia työntekijöitä. Mikään näistä saavutuksista ei varmasti olisi onnistunut ihan pelkältä peruskoulupohjalta, vaan menestys pohjautui pitkälle vietyyn tekniseen osaamiseen.

Tohtorikoulutuksen jälkeen on siis mahdollista menestyä ja saavuttaa maailmanlaajuisia mainetta.

Menestysyrityksen perustamista todennäköisempää on, että tutkijan koulutuksen saaneesta tulee vain oman alansa huippuasiantuntija. Siis vain. Ei miljoonia euroja tai nimeä iltapäivälehtien lööpeissä. Asiantuntijan rooli on toimia taustavaikuttajana, pohjustaa teknisiä ratkaisuja joiden hedelmistä muut sitten korjaavat kunnian.

Usein asiantuntijan työpa-

noksen hienoudet ymmärtää vain saman alan toinen huippututkija. Tästä johtuen asiantuntijan on vaikea pitää itsetuntoa yllä rivitalon grillijuhlissa naapurin pikkunagerin kehuskellessa uudella työsuhteautolla ja tuntuvilla bonuksilla. Ei siinä pitäkään julkaisulista auta jos keskustelukumppanit eivät ymmärrä tieteellisten artikkelien otsikoita.

Tilanne korjaantuisi melkoisesti jos osaamisen arvostus nostettaisiin takaisin sille kuuluvalla paikalla. Asiantuntijan pitäisi voida olla niin sanotusti kova jätkä omien saavutuksiensa ansioista ilman tähtitieteellisiä vuosituloja.

Oman väitöskirjan kirjoittaminenkin olisi paljon mielekkäämpää jos julkisuudessa olisi esillä asiantuntijoita joiden menestystä voisi ihaila. Kukahan olisi valmis ottamaan haasteen vastaan ja ryhtyisi esikuvakseni?

Onko lentäminen vain lintujen yksinoikeus?

“We need men who can dream of things that never were.”

— John F. Kennedy

ENSIMMÄISET HYVIN epävarmat tiedot lentämisestä ovat kreikkalaisesta mytologiasta. **Ikaros**-niminen kaveri yritti lentämistä – aluksi toki varsin menestyksellisesti – mutta ajautui lopulta liian lähelle aurinkoa ja putosi mereen. Tarinan yhteydessä tulee luultavasti harastaa tervettä lähdekritiikkiä.

Unelma lentämisestä on varmasti yhtä vanha kuin ihmiskunta itse. Ikävä kyllä ihmisen ruumiinrakenne estää hyvin tehokkaasti erilaisten käsiin kiinnitettävien siipiviritelmien toimimisen toivotulla tavalla. Linnuilla on esimerkiksi hyvin kevyt luusto, erikoinen keuhkojen rakenne ja suuret rintalihakset – sekä pienet

aivot – joiden avulla lentäminen onnistuu hienosti. Joitain oli siis keksittävä, jotta maaperän imu saataisiin voitettua.

JOIDENKIN TIETOJEN mukaan Kiinassa käytettiin jo vuoden 500 jKr. miehitettyjä leijoja sotilastarkoituksissa tiedustelemaan vihollisen suunnitelmia. Ensimmäinen tekninen apuväline lentämiseen Euroopassa kehitettiin Ranskassa 1700-luvun lopussa. Kyseessä oli kuumailmapallo, jolla tehtiin ensimmäinen lento vuonna 1783. Pallon olivat rakentaneet **Montgolfierin** veljekset ja eurooppalaisen ilmailun neitsytlento tehtiin 4. kesäkuuta Annonaysissa. Ranskaksi kuumailma-

palloja kutsutaan vieläkin sanalla ”Motgolfieres”.

Varsinainen ilmapallojen tuleminen tapahtui kuitenkin vasta 1860-luvulla Yhdysvaltain sisällissodassa, jossa niitä käyttivät Pohjoisvaltioiden joukot Etelävaltioiden joukkojen vakoiluun. Siitä lähtien ainakin suur-

valtasodissa ilmapalloilla oli ennen moottoroitujen lentokoneiden kehittämistä merkittävä rooli tiedustelussa ja piiritettyjen kaupunkien yhteydenpidossa.

lennoistaan olivat parisataa metriä pitkiä.

Lilienthal kuoli vuonna 1896 liidokkionnettomuudessa. Hän ei ilmeisesti ikinä saanut tietää, että juuri kehitetyt bensiinimoottorit olisivat voineet viedä hänet liidokkeineen monta kertaa pidemmälle. Sääli.

Onneksi Lilienthal työskenteli huolellisesti ja merkitsi tarkasti muistiin kaikki lentojensa aikaiset havainnot. Hänen kirjoittamansa raportit kuvineen levisivät ympäri maailmaa ja vaikuttivat suoraan **Wrightin** veljesten työskentelyyn Yhdysvalloissa.

ENSIMMÄISEN moottoroidun lennon teki **Orville Wright** 17. joulukuuta vuonna 1903. Mikään satuman oikku lento ei kuitenkaan ollut, sillä veljekset kehittivät koneitaan vuodesta 1900 lähtien.

Veljekset aloittivat kokeilun liidokeilla. Wrightit hylkäsivät ajatuksen, että liidokkia kontrolloitaisiin siirtelemällä sen lentäjän vartaloa edestakaisen. Sen sijaan he keksivät taivuttaa liitokoneen siipiä ja näin saada lentolaitte lentämään halutulla tavalla. Ideasta kehitettiin myöhemmin siiven kontrollipinnat.

Toinen liitokone oli liian suuri ja vaikeasti kontrolloitava. Wrightit palasivat tuulitunnelikokeiden pariin ja kolmas liitokone, joka rakennettiin syyskuussa 1902, vaikutti todella hyvältä. Tämän jälkeen kaksikko keskittyi moottorin kehittelyyn.

Vihdoin joulukuussa 1903 kaikki oli valmista historiallista lentoa varten. Polttomoottorin saanut liitokone nimettiin ”Flyeriksi”. Ensimmäinen moottoroitu lento oli lyhyt. Se kesti vain 12 sekuntia ja pituutta sille kertyi vaatimattomat 37 metriä.

Pää oli nyt kuitenkin saatu auki. Lentojen pituus kasvoi nopeasti. Pari vuotta myöhemmin veljekset onnistuivat tekemään lentoja joiden pituus oli jo nelisenkymmentä minuuttia.

Santeri Kontinen

täffä

HAASTE!

Suomen Äpy-lehtien Liitto haastaa TKY:n sihteeristön, Retuperän WBK:n sekä Teekkarikulttuurin Tuki Ry:n verenluovutuskilpailuun! Vähiten litroja luovuttanut tiimi tarjoaa pullakahvit muille!

Suomalaista muotoilua
vuodesta 1948

www.apy.fi

Menovinkki:
Ruokapöytä ja
tuolit 400 €

Tulovinkki: Opintolaina

Opintolaina tuo joustovaraa päivittäiseen budjettiin. Kun haet valtiontakauksen valmiiksi muun opintotuen yhteydessä, voit hoitaa loput muodollisuudet vaikka verkossa, kun rahantarve yllättää. Katso lisää osoitteesta op.fi/nuoret tai tule käymään niin laitetaan pankkiasiasi kuntoon.

KIRJA Ruben Stiller – Suomi Finland

Espoolaisuuden ylistys

Stillerille tylsä ja keskiluokkainen insinöörin arki on espoolaisuutta syvimmillään

MAIKKARI hyllytti Ruben Stillerin ruudustaan muutamaksi kuu-kaudeksi. Tuona aikana talk show -juontaja kokosi kolumniensa parhaimmiston kirjaksi, jolla ei ole sen mahtipontisempi nimi kuin *Suomi Finland*. Tarkoituksena lieene ollut ruotia Suomi ja suomalaisuus perinpohjin Stillerin käsittämällä tavalla.

KIRJASSAAN STILLER

on yhtä narsistinen kuin televisioissakin ja kirjassa on varmasti jokaiselle kolumni tai useampi josta ottaa nokkiinsa, ellei kykene käsittelemään Stillerin sarkastista tapaa kertoa mielipiteitään ja katsomuksiaan. Stiller kumoo kaikki vastaväitteet salakavalan ovelasti tv:stä tutulla itseironiallaan. Talk-show isännän kanssa tekee mieli olla samaa mieltä koko ajan, niin tarmokkaan varmasti hän pistää itsensä likoon.

Mutta mikäs on likoon pantaessa kun mies julistautuu juntiksi, tylsäksi turvallisuushakuiseksi *espoolaiseksi*.

Silloin ei kai paatuneinkaan kyynikko voi antaa Stillerin ilkikurista pirullisuutta anteeksi tyyliseikkana.

SUOMI Finlandissa

Espoo esitetään keskiluokkaisen insinöörin pien-etoja ja hyvinkin suorasu-kaista poliittisia kannanotto-

ja. Tarja Halonen saa kuulla kunniansa demariksi julistautuvalta Stilleriltä. Stiller luovii taidokkaasti porvarillisen maailman ja vasemmistolaisen katso- muksen välillä.

Erityisen vahvasti Ruben Stiller ottaa kantaa Lähi-idän poliittisen tilanteeseen. Muistan että änkyrävasemmistolainen *Kulttuurivihkot* –lehti otti aikanaan Stillerin silmätikukseen israelilaisia Jaffa -appelsiineja suosivasta artikkelista.

Kyseessä on siis erityisen kosketusherkkä kirjoitelma kokonaisuus. Jos keran Demari –lehtikin on julistanut demari Stillerin eide- mariksi pääkirjoituksessaan, luulisi jo ilman eri mainintaa kokoelman olevan vähintäänkin mielenkiintoinen – ymmärsi päivänpolitiikkaa tai ei. Provisoiva Stiller osaa olla, ja viihdyttävä siinä samassa.

STILLER EI OLE OIKEASSA!

Se on selvä; Stiller rienaa niin paljon, mutta rienaa omintakesella tyylillään. Kirjassa ainakin opitaan välttämään hyviä käytöstapoja sekä nuoleskelemaan työyhteisössä huomamattoman salakavalasti, perustelemaan säännöllinen juopottelu ympäröivälle yhteisölle sekä harrastamaan seksiä oikein esimerkkinä Stillerin omat nyrjähdykset makuuhuoneessa,

Kalle Kemppainen

ELOKUVA Epämiellyttävä totuus

Al Gore uskoo ilmastonmuutokseen

KULUNUT KESÄ OLI poikkeuksellisen lämmin ja mukavan vähäsateinen. Suomalaisesta näkökulmasta ilmaston lämpeneminen ei vaikuttaisi äkkiseltään yhtään hassumalta ilmiöltä. Paradoksaalista kyllä ilmaston lämpenemisen seurauksena Eurooppaa saattaa uhata uusi jääkausi. Ja se voi tulla nopeasti.

Epämiellyttävä totuus (*An Inconvenient Truth*) –nimisen elokuvan, ja ilmeisesti myös useimpien tiedemiesten, mukaan Pohjois-Eurooppaa lämmittävä Golfvirta on hidastumassa. Pääasiassa makeasta vedestä koostuvien jäätiköiden sulaminen saattaisi alen- taa pohjoisen Atlantin suola- pitoisuutta niin paljon, ettei kevyempi makea vesi kylmyy- destään huolimatta enää vajo- aisi pohjaan lämpimiä meri- virtoja kohdatessaan. Lopul- ta tämä saattaisi pahimmil- laan pysäyttää Golfvirran ko- konaan.

Edellinen esimerkki on vain yksi niistä lukuisista uh- kakuvista, joita Yhdysvaltain ex-varapresidentti **Al Goren** luentoihin perustuva doku- menttelokuva levittää valko- kankaalle. Jos jäätiköiden su- lamisesta vielä selvittäisiin,

uhkaavat maapalloa esimer- kiksi aavikoiden laajenemi- nen ja entistä rajummat hir- mumyrskyt.

EPÄMIELLYTTÄVÄ TOTUUS

-elokuva on suunnattu etu- päässä yhdysvaltalaiselle yleisölle. Tämä on hyvin perus- tua, sillä aiheuttaahan USA henkeä kohti eniten hiilidi- oksidipäästöjä koko maail- massa.

Elokuva sisältää kohtalai- sen määrän sisäpoliittisia vii- tauksia **G. W. Bushin** hallin- non ympäristöpolitiikkaan, ja tietenkin myös kuuden vuo- den takaisiin vaaleihin, jot- ka Gore oikeuden päätöksel- lä Bushille hävisi. Ilman tätä päätöstä saattaisi ainakin Yh- dysvaltojen ilmastopoliittikka näyttää nykyisin erilaiselta.

Terrorismin vastaista so- taa Gorekaan ei kehtaa moit- tia. Hän kuitenkin kysyy, oli- siko Yhdysvalloilla myös mui- ta uhkia, mitä vastaan pitäi- si taistella terrorismin vastai- sen sodan päättäväsyydellä. Jos Grönlanti sulaisi, nousisi valtamerten pinta Goren mu- kaan kuudella metrillä, ja pi- täisi näin alleen myös suurim- man osan myös Manhattanin saaresta.

AL GORE VIERAILI Helsin- gissä 5. syyskuuta. Myös al- lekirjoittaneella oli tilaisuus päästä kuuntelemaan hänen lehdistötilaisuuttaan Sampo- Pankin auditorioon, missä hän oli kertomassa kestävään kehitykseen panostavasta ra- hastoyhtiöstään.

Bill Clintonin entisel- tä varapresidentiltä kysyt- tiin Helsingissä, voisiko Yh- dysvallat aloittaa ilmaston- muutoksen vastaisen taiste- lun korottamalla polttoaine- veroja eurooppalaiselle tasol- le. Hetken miettimisen jäl- keen muuten hyvin sujuvasa- nainen Gore kertoi ehdotta- neensa vuosia sitten, että Yh- dysvalloissa palkkaverotus- ta voitaisiin laskea, ja saada vastaavat verotulot kulutuk- seen perustuvista ympäristö- veroista.

Ilmeisesti bensiinivero on Yhdysvalloissa liian arka pu- heenaihe myös entiselle po- liitikolle, joka ei omien sano- jensa mukaan tule todennä- köisestikään pyrkimään enää presidentiksi.

Mikko Arvinen

Tämä kirjoitus on omistet- tu hukkuneiden jääkarhujen muistolle.

Ikuisen teekkaritytön haudalla

Yksi kaikkien ja kaikki poi- kien puolesta

Tein yläasteella linjanvedon: tyttöporukat ovat perseestä. Niissä juorutaan, valitetaan, arvostel- laan ja masennutaan. Yhden uudet kengät ovat toisen päivän pilaaja. Coolein on se, jolla menee kaikkein paskimmin. Enkä edes aloita niistä poi- kajutuista.

Pakenin poikien luo. Siinä iässä he olivat vielä lap- sia ja kerrassaan helppoa seuraa. Päädyin kertomaan kaiken sen vähän, mitä itsestäni ulospäin annoin, koulumme pahamaineisimmalle pojalle. En siksi, että hän olisi ollut luotettava ystävä – vaan siksi, ettei hän ymmärtänyt puheestani mitään.

Myöhemmin viihdyin poikavoittoisen kaveripo- rukani kollektiivisessa ilmapiirissä. Pääosassa oli ai- na porukka, eivät yksittäiset ihmiset. Se kiihotti ihanaa yhteisöllistä hurmosta ja oli rauhoittavaa. Joka päivä ei ollut pakko äänestää Päivän Suosituinta. Aina ei edes ollut väliä, kenen idea Davidin vaaleanpunainen lippa tai muu Sen Hetken Juttu oli alun perin.

Pojat ovat mutkattomia, helppoja ja armollisia ystä- viä. He eivät suutu yksityiskohdista tai äänensävyistä, he ovat lojaaleja ja heille voi tilittää melkein mistä vain. He eivät tartu pikkuasioihin kuten siihen, että eilen vi- hasin samaa ihmistä, josta tänään näen ihkuja päivä- unia. Heille voi tehdä palveluksia tuntematta mielleste- väänsä ketään. Pojat ovat uskollisia ystäviä, jotka tuntu- vat olevan sopivan tietämättömiä pahojen tyttöjen las- kelmoivan manipulatiivisista ystävyysuhteista.

Kuherruskuukauteni poikaystävien kanssa meni kui- tenkin kauan sitten. He eivät olekaan yhtään niin mut- kattomia kuin vähäeleinen ulosanti antaa ymmärtää. Erityisen karvas totuus valkeni minulle Otaniemessä: on täyttä puppua, että juoruilu olisi tyttöpiirien puuhaa – pojat ovat siinä mestareita! He naamioivat sen miehi- siksi salaisuuksiksi ja Tärkeiksi Asioiksi, jottei kukaan saisi heitä rysän päältä kiinni. Poikia kutkuttaa enem- män kuin ketään se, että joku ei tiedä vielä olevansa ihan pihkassa johonkuhun mutta pian hän tulee tietä- mään – kunhan ensin kolmas osapuoli avautuu hänelle jatkojen herkkänä hetkenä.

Joskus kiero mieleni epäilee myös poikien lojaaliuden syvimpiä syitä: voiko osa siitä olla laiskuutta? Onhan

erittäin rasittavaa huoltaa kahdenkeskisiä ihmissuhteita (aina joku suuttuu tai nihkeilee) ja osoittaa ärtymyksen- sä, jos joku käy hermoille. Porukkauskollisuus on vaivat- tomampaa. On paljon helpompaa olla kaikkien kaveri ja pistää harvat pamautukset suoraan naamalle huma- lan piikkiin.

Viime aikoina olen löytänyt itseni usein hämmentä- västä tilanteesta: viihdyn tyttöporukassa. Kunnon ste- reotyyppi-teekkarin tavoin voin sanoa: Otaniemessä olen löytänyt tytöt! Vastoin yläasteella hokemaani mant- raan saan joskus perverssiä mielihyvää siitä, että tyttöjen kesken kaikista ei tarvitse pitää. Voin sanoa päin naa- maa: oot ihan idiootti. Sitten siitä voidaan joko keskus- tella tai tapella. Kunnon cat fight silloin tällöin pitää mielen virkeänä ja nollaa miesasioissa usein kiusallisen monimutkaiseksi käyneen tilanteen.

On kuitenkin aika myöntää realiteetit. Näkemykse- ni ei tule koskaan olemaan valmis, sillä edustan vain yh- tä sukupuolta. Tavoitteeni suututtaa kaikkien mahdollis- ten sukupuolien edustajat lieene tämän pelin ainoa on- nistuja.

Se vaatii matkan teekkariyhteisöön, mutta nyt olen peril- lä. Olen löytänyt sukupuoleni kliseet ja pakolliset tarpeeni. Myönnän sen: tarvitsen myös oman sukupuoleni tukea.

Tyttöporukka on uusi poikaporukka: loppujen lopuk- si itse Mutkattomuuden ilmentymä vain hieman koris- teellisemmassa paketissa. Tyttöjen kanssa juorut ovat juoruja, kikattaminen kikattamista ja intensiiviset kes- kustelut yön pimeydessä ihan puhtaasti peliiliikkeitä.

Annu Nieminen

FILOSOFIAA JA USKOMUKSIA

Viimeisin mielenkiintoni kohde on filosofia, erityisesti tietoteoria. Nuorempana pidin sitä huuhaana.

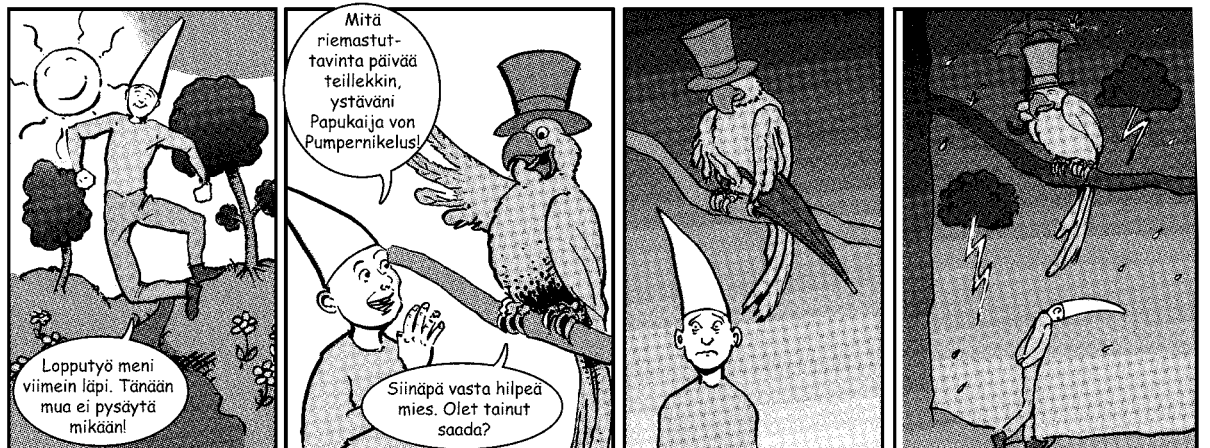
Ei olisi syntynyt demokratiaa, penisilliiniä, suhteellisuusteoriaa, jazzia tai Internetiä

$$0+0=0$$

Kyseenalaistaminen on avain johonkin uuteen

ILMAN NAISTA

Teehkaari
MENOKONE

MAANMITTARIKILTA

25.–29.9. Liikunta- ja hyvinvointiviikko
28.9. ulkopeli-ilta, jatkot JMT3A:n kattosau-nalla
30.9. Lakinlaskijaisten etkot Gorsussa
2.10. Maanjäristys Otarannan saunalla

REMBURSSI

Kansainvälisen liiketoiminnan yhdistys:
5.10. klo 18 Infoilta, Otakaari 18. Tule tutus-tumaan Remburssin toimintaan. Illan aika-na maistellaan viinejä, ja halukkailla on mah-dollisuus myös saunaa.
<http://www.remburssi.org>

MC MÖKÄ

27.–28.9.2006 klo 10–14 kampusrieha, TKK:n päärakennus
29.09.2006 klo 19 fuksisaunailta, Gorsu. Mu-kaan saunavarusteet, virvokkeita ja omia cd: itä jos haluaa vaikuttaa musiikkivalikoimaan. Fukseille erityistarjouksia.
20.10.2006 klo 19 bändi- ja videoilta, Smökki. Livebändinä Gamma Ray-covereita eli power metallia soittava Guardians of Mankind ja li-säksi metallivideoita valkokankaalta. Vapaa pääsy, Tilaisuus on vain jäsenille. Tuo omat evääsi ja dvd-muotoiset musavideoisi.

RISTIN KILTA

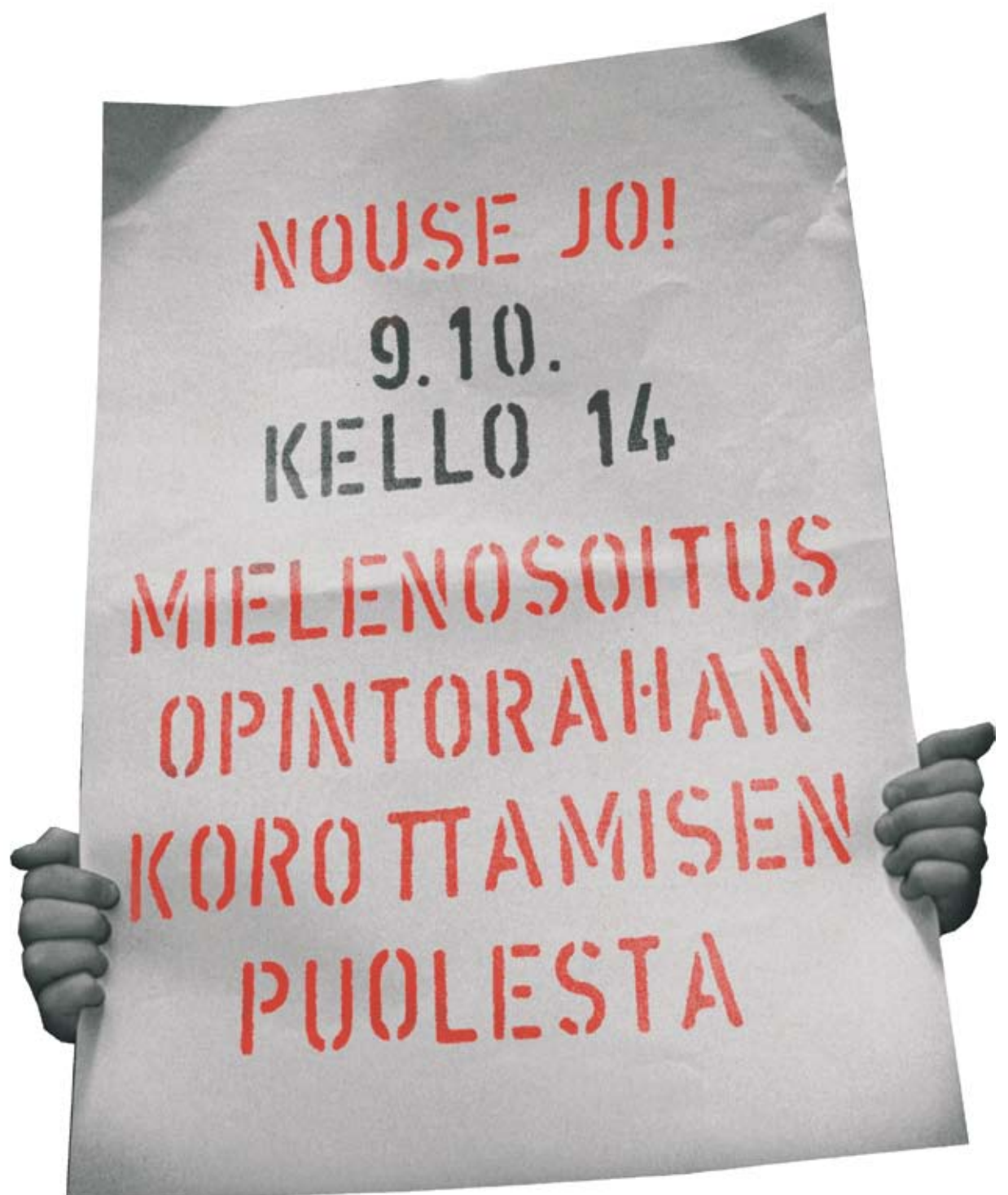
27.9. Teeilta
4.10. Lähetyksen tekninen tuki
Tapahtumat alkavat Otaniemen kappelissa klo 19.15.

SIK

9.10 klo 19.00 MN-sauna. Vastakkainasette-lun aika on taas! Miehet saunovat Rantsulla, naiset JMT 3A Kattosaunalla. Yhteiset jatkot Rantasaunalla alkaen kello 22. Ohjelma-numerot selviävät myöhemmin.
11.10 Oikosulku. Fuksit järkkäävät vuoden sähköisimmät bileet.

VUORIMIESKILTA

28.9. Fuksiexcursio Ovakon terästehtaalle Koverhariin. Lähtö osastolta klo 11.00
11.10 Rapujuhlat Rantsulla klo 19.00

Maanantaina 9.10. opiskelijat ympäri Suomen osoittavat mieltään opintorahan korottamisen puolesta. Liity sinäkin joukkoon!

Korkeakouluopiskelijoiden opintoraha ei ole noussut 14 vuoteen, toisen asteen opintoraha on ollut samalla tasolla 12 vuotta. Hallitus ei luvannut opintorahaan korotusta, mutta eduskunta voi vielä korjata asian. NYT ON AIKA TOIMIA!

Lähtö klo 13.30 Senaatintorilta
Mielenosoitus klo 14.00
Eduskuntatalon edessä

Lisätietoja osoitteista www.tky.fi
ja www.opintoraha.fi

Poly-Visa

LIIKEMERKIT Minkä värinen on Sampo Pankin merkki
a.) Sininen
b.) Punainen
c.) Vihreä
d.) Kultainen

LUONTO Mikä on ainoa vain Suomessa esiintyvä eläinlaji
a.) Ilves
b.) Norjan metsäkissa
c.) Saimaannorppa
d.) Sammakkoitikka

MAAILMANMIEHET George W. Bushin toinen nimi on
a.) Walter
b.) Walker
c.) Wallace
d.) Wayne

MUSIIKKI Frank Sinatra oli oikealta etunimeltään
a.) Francis
b.) Francois
c.) Francesco
d.) Vladimir

RUOTSIN KIELI Jämeräntaival on ruotsiksi
a.) Bränbygatan
b.) Otnässtigen
c.) Guttentstiffel
d.) Bistervägen

HISTORIA 30-vuotinen sota kesti tosiasiallisesti
a.) 29 vuotta
b.) 30 vuotta
c.) 31 vuotta
d.) Sen nimistä sotaa ei olla sodittu

URHEILU Väliolympilaiset ovat
a.) Talvilajien olympialaiset
b.) Ateenan vuoden 1906 olympialaiset
c.) World Games –tapahtuma
d.) Yleisurheilun MM-kisat

YHTEISKUNTATieto Mikä näistä on eronnut EY:stä/EU:sta
a.) Grönlanti
b.) Ahvenanmaa
c.) Makedonia
d.) Kyproksen turkkilaisosa

VIIHDE E.T. -elokuvassa näytteli
a.) Drew Barrymore
b.) Cameron Diaz
c.) Liv Tyler
d.) Brooke Shields

TÄSTÄ LEHDESTÄ Al Gore on ollut varapresidenttinä
a.) George Bushille
b.) George W. Bushille
c.) Bill Clintonille
d.) Ronald Reaganille

Kielioppi: STADIN SLANGI

Mitä Slade yrittää kertoa?

Ai mitä mä duunaan?
Meitsi se täs stikkaa flindaa jot saís slumpattuu jotku dongarit, rotsin ja kunnon spittarit.
Muuten täs brennaa kybällä ku toi suuliski skriinaa tollail.
Et miten ois? Bungaa femma ja fimtsika päälle niin meitsi stikkaa sulle bulin brenkkuflindan ta-kuuflänällä

Yhdistä samaa tarkoittavat sanat toisiinsa viivalla.

Dösa
Börsta
Fatta
Eldis
Fikka
Slörde
Steissi
Frälläkkä
Slurkki
Kledjut
Spärdäri
Perunatori
Skrubu
Skuru
Sköne
Voda
Glaidu
Bylsiä

Ylioppilasaukio
Raitiovaunu
Kondomi
Kuoppa
Linja-auto
Olla sukupuoliyhteidessä
Tuli
Tasku
Helsingin Rautatieasema
Pelastusarmeija
Poliisi
Vesi
Sosiaalivirasto / Toimeentulotuki
Iloinen
Iso III-oluttuoppi
Makkara
Vaatteet
Meri

Numeroristikko AJANVIETETASO

				3				8
	7	5			4			6
6		1		7			4	
8			7		9		3	
			1		5			
	9		4		3			2
	5			1		2		3
9			3			6	5	
1				5				

Numeroristikko KIMURANTTI

2	6					9		
			2	6			7	
9		1		8		5	2	
			8					4
	2	3		4		6	5	
4					5			
	5	8		9		3		2
	4			3	8			
		7					6	5

Kemppaisen Solmu

TULEEKO PIUHAAN SOLMU JOS TEEKKARI VETÄÄ MOLEMMISTA PÄISTÄ?

Kyllä

Ei

5	6	8	7	2	1	4	3	9
6	1	7	8	5	3	2	4	9
7	2	3	4	5	6	7	8	9
8	3	4	5	6	7	8	9	1
9	4	5	6	7	8	9	1	2
1	5	6	7	8	9	1	2	3
2	6	7	8	9	1	2	3	4
3	7	8	9	1	2	3	4	5
4	8	9	1	2	3	4	5	6
5	9	1	2	3	4	5	6	7

1	6	7	8	9	2	3	4	5
2	7	8	9	1	3	4	5	6
3	8	9	1	2	4	5	6	7
4	9	1	2	3	5	6	7	8
5	1	2	3	4	6	7	8	9
6	2	3	4	5	7	8	9	1
7	3	4	5	6	8	9	1	2
8	4	5	6	7	9	1	2	3
9	5	6	7	8	1	2	3	4
1	6	7	8	9	2	3	4	5

Kemppaisen Solmu Ei mene solmuun
Voda Vest Glaidu Iloinen Bylsiä XXX
natori Ylioppilasaukio Skrubu Kuoppa Skuru Spära Sköne Meri
armejia Slurkki Poliisi Kledjut Vaatteet Spärdäri Kondomi Peru-
Tašku Slörde Makkara Steissi Rautatieasema Frälläkkä Pelastus-
Dösa Linja-auto Börsta Kolmonen Fatta Sossu Eldis Tuli Fikka

SLADE Ai mitä minä toimitaan? Minä myyn täällä pi-
meätä viinaa, jotta voisin ostaa pitkät housut, takin ja
Tasku Slörde Makkara Steissi Rautatieasema Frälläkkä Pelastus-
natori Ylioppilasaukio Skrubu Kuoppa Skuru Spära Sköne Meri
armejia Slurkki Poliisi Kledjut Vaatteet Spärdäri Kondomi Peru-
Tašku Slörde Makkara Steissi Rautatieasema Frälläkkä Pelastus-
Dösa Linja-auto Börsta Kolmonen Fatta Sossu Eldis Tuli Fikka

RAIKKAUS
tervään HISTORIA 30 vuot-
ta URHEILU Ateenan vuoden
1906 olympialaiset YHTEIS-
KUNTATieto Grönlanti VIIHDE
MANNIEHET Walker MUSIIK-
DESTÄ Bill Clintonille

”Syömään!”

RUOKATUNNIT

DIPOLI

La30.9.

Broilerin juustopuikulat, viherpippurikastike
Sienipiirakkaa (vl)

La 7.10.

Nuudeli-broileria vok (l)
Kasvislasagnea

SERVINMÖKKI

La 30.9.

Nakit sinappikastikkeen ja lohkoperunoiden kera (vl)
Feta-kasvishöystöä (k, vl, g, pyydä ve)
Broiler-pekonipataa (vl, pyydä g)
Jauheliha-aurapizza
Kasvispizza (aura, herkkusieni, ananas)

Su 1.10.

Kebabkiusaus (vl, g)
Kasviskiusaus (k, vl, g, pyydä ve)
Kalkkuna-aurapataa (vl)
Salami-ananaspizza
Kasvispizza (3 juuston pizza. aura, cheddar, feta)

La 7.10.

Lihapullat, lohkoperunat, valkosipulidippi
Kasviskroketit (k, vl, pyydä l, ve), dippi (vl)
Tonnikala-katkarapukastike (vl,g), pasta (l)
Salami-ananaspizza
Kasvispizza (4 juuston pizza: mozzarella, cheddar, feta)
Su 8.10.
Broiler-salamikastike (vl,g), pasta
Soijapyörökät tomaattikastikkeessa (k, l, g, ve), pasta
Viinitarhan lohta (vl, g)
Kana-aurajuustopizza
Kasvispizza (soija, aura, herkkusieni)

viikko

39

TUAS-TALO

Ke 27.9. Porsas-juurespataa, perunaa l,m
Kiinalaista kasviskastiketta, riisi vr,l,m,g
Tomaattikeittoa vl
Lämmin kinkkuleipä, ranskalaiset vl
Pariloitua kirjolohisalaattia vl
A la Carte: Grillipihvi, juustoperunat vl
To 28.9. Ranskalaista jauhelihakasti-
ketta, peruna l,m
Rukiiset salakat, perunaa vl
Peruna-purjoseikeittoa vr,vl,g
Pepperoni-sipulipizzaa vl
Katkarapu-caesarsalaattia l
A la Carte: Sinihomejuusto kirjolohta vl,g
Pe 29.9. Nakit tomaattikastik-
keessa, peruna l,m,g
Itämaista soija-papupataa, riisi l,m,g
Kalakeittoa seitistä vr,g
Tandooribroileri-wrap vl
Sinihome-leipäjuustosalaattia g
A la Carte: Paahdettua broilerinfilettä vl

DIPOLI

Ke 27.9. Karjalanpaistia (l,g)
Punajuuri-aurakiusausta (vl,g)
Lohikeittoa (vl,g)
Välimeren kasvisalaattia
Al`a carte: Kalkkunapihvit roseippurikastikkeella
To 28.9. Pastakastiketta pollo tomatillo (l)
Ruusukaali-parsakaaligratiinia (vl)
Hernekeittoa (l,g) ja pannukakkua (vl)
Fetasalaattia
Pe 29.9. Savuporokiusausta, puolukkahilloa (vl,g)
Kasvis-kevätkäärleet, Thai-sweet chili kastike (l)
Fenkoli-juuresoseikeittoa pastejalla (vl)
Lohi-pastasalaattia
Al`a carte: Grillattua maksaa, kermakastiketta (vl)

SERVINMÖKKI

Ke 27.9. Tomaattitäytteen broiler-
leike (vl) auraperunoiden kera (vl)
Jauheliha Wrap (k, vl, pyydä l, g, ve)
Kasvis Wrap (k, vl, pyydä l, g, ve)
Salami-herkkusienipizza
Kasvispizza (aura, paprika, sipuli)
To 28.9. Juusto-pekonihampurilai-
nen (pyydä l), lohkoperunat
Kasvishampurilainen (pyydä l / ve), lohkoperunat
Hernekeittoa (l, g) pannukakun kera
Kasvishernekeittoa (k, l, g, ve) pannukakun kera
Paella (l,g)
Pe 29.9. Jauhelihakastiketta (l, g) spa-
getti & juustoraaste (l)
Sojabolognaise (ve,g) spagetti & juustoraaste (l)
Paistettua lohta (l, g), sitruunakastike (vl,g)
Kebabpizza (kebabliha, paprika, sipuli, jalopeno)
Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)

ALVARI

Ke 27.9. Naudanlihaa sipu-
li-seesamkastikkeessa.(l,m,g)
Currymaustettua broilerinkoipea (l,m,g)
Kasviskevätkäärleitä(l,m,) mangokastiketta
Banaani-appelsiini kiisseliä
To 28.9. Lihamureke,(l,m,) luumukastiketta (vl,g)
Kalkkuna-mangokastiketta (l,m,g),vehnälsäke
Kasvistortillat(l,m), banaanisalsaa, jug.kast
Katariinanluumut
Pe 29.9. Soijamarinoitua kirjolohisalaattia (l,m)
Luumu-porsaspataa (l,m,g)
Juusto-kasviskeitto meksikolaisittain (g), leipää
Broileria viinirypäle-herkkusienikastiketta (l,m,g)
Mangorahkaa

TÄFFÄ

Ke 27.9. A la carte: Grillipihvi
Jauhelihakastiketta ja spagettia l
Sienivihanneskastiketta ja spagettia
Kurkkuseikeittoa vl.g
To 28.9. A la carte: Täffänleike
Jauhelihaburritos vl
Pinaattikalarulla ja relishkastike
Kasvisburritos vl.
Katkarapukeittoa vl.
Pe 29.9. Paahdettu broilerin rintafi-
le, jugurttimajoneesikastike vl g
Grillatut couscouskasvikset vl.
Lammaskaalia l.g.

TUAS-TALO

Ma 2.10. Kaalikäärleitä, ruskea-
kastike peruna vl
Kasvisbolognesea, pasta vr,l,m,g
Juustoista riistakeittoa l,g
Kebab-tomaattipizzaa vl
Nizzalaista tonnikalasalaattia, l,m,g
A la Carte: Porsaanpihvi, tomaattikastike
Ti 3.10. Broileria-appelsiinikastiketta, riisi vl,g
Kasviskiusasta vr.vl,g
Makkarakeittoa l,m,g
Tofuwrap, vl m,l,v,g
Soijamarinoitua kirjolohisalaattia l,m
A la Carte: Sipulipihvi naudan vl,g
Ke 4.10. Palapaistia ,peruna vl
Rapeat kalafileet l,tillikastike vl
Kukkakaalikeittoa vr
Jouhelihatortillat vl
Kreikkalaistasalaattia g
A la Carte:Paistettua broilerinrintaa l,m,g
To 5.10. Broilerinpyörköitä l,m roseip.kast. riisivi
Herkkusieni-ratatouille riisi l,m,g
Kala-äyriäiskeittoa Bouillabaisse vr,l,m,g
Uuniperuna l,m,g Herkkusienitäyte vl
Juustopastasalaattia l,m
A la Carte: Sveitsinleike,juustoperunat vl
Pe 6.10. Pustan jauhelihapihvi l,m peruna
Tonnikala-kasviskastiketta,riisivi,l,g
Juusto-yrttikeittoa,l,g
Fetawrap vl
Juusto-meetvurstisalaattia g
A la Carte: Miedosti savustettua kirjo-
lohta, muhennuttua tilliperunaa

DIPOLI

Ma 2.10. Bolognese (l,g), parmesanraastetta
Krepit kasvistäytteellä (vl)
Ranskalaista kalakeittoa (l,g)
Tijuanasalaattia
Ti 3.10. Tomaatti-parmesankalaa, yrttikastiketta (vl)
Nakkistroganoff (vl)
Vehnä-kasvisrisottoa (l,veg)
Juusto-vihanneskeittoa (vl)
Tonnikalasalaattia
Ke 4.10. Tuorejuustolla täytettyjä jauheliha-
käärleitä, tummaa punaviinikastiketta (vl)
Parsakaalipihvejä juustotäytteel-
lä, ruohosipulikastiketta (vl)
Hapankaalikeittoa (l,g)
Currykanasalaattia
Alä carte: Pestobroileria, makeaa chiliikastiketta (vl)
To 5.10. Grillattua broileria, si-
puli-paprikahöystöä (l,g)
Pähkinäisiä yrttikasviksia (vl)
Hernekeittoa ja pannukakkua
Salaattia pariloidusta lohesta
Pe 6.10. Lihapyörköitä, sinappi-kermakastiketta (vl)
Papu-ratatouille (l,g,veg)
Hirvi-perunakeittoa (l,g)
Katkarapu-pastasalaattia
Alä carte: Paistettuja muikkuja, tillikastiketta (vl)

SERVINMÖKKI

Ma 2.10. Broilerin rintaleike (l,g), skä-
nen perunat, currykastike
Kasvispata (ve,g)
Kalaleike, dippikastike
Jauheliha-pekonipizza
Tomaatti-mozzarellapizza
Ti 3.10. Sveitsin leike, juustokastike
Soijaa thaicurryssa
Siskonmakkarakeitto
Kalaleike, yrttikastike
Ke 4.10. Rapea broilerinleike auraperunoiden kera (vl)
Falafelpyörökät tomaattikastikkeen kera (k, l, ve)
Possuwokki
Kinkku-herkkusienipizza
Kasvispizza (aura, herkkusieni, paprika)
To 5.10. Juusto-ananashampurilainen loh-
koperunoiden kera (pyydä k, ve)
Kasvispata
Kinkkukiusaus (vl, g)
Lohi-herkkusienipannu
Pe 6.10. Jauhelihakastike (l, v) spa-
getin ja juustoraasteen kera
Juustoinen kasviskastike (k, vl, pyydä ve,
l) spagetin ja juustoraasteen kera
Paneroitua kampelaa (l), tartarkastike (vl)
Tonnikala-katkarapupizza
Kasvispizza (feta, paprika, oliivi)

ALVARI

Ma 2.10. Lihapyörköitä(l,m), tum-
maa paistinkast(l,m)
Kermasilakoita(vl,g), keitettyjä perunoita
Tuoretomaatti-kermakastiketta(vl,vr),pastaa
Hedelmärahkaa
Ti 3.10. Kirjolahikeittoa(vl,g), leipää
Naudanliha-punacurrykastiketta(l,m,g), riisiä
Feta-kasvispataa(g,vr), perunoita
Kaura-omenapaistosta
Ke 4.10. Lasagnea
Kanaa Marengo(l,m,g,vr), riisiä
Pinaatti-pähkinäkastiketta(vl), riisiä
Mustaherukkarahkaa
To 5.10. Karibialaista porsaspataa(l,m,g), riisiä
Paprikaseitiä(l,m,g), keitettyjä perunoita
Soija-kasvisnuudeleita(l,m)
Raparperi kiisseli
Pe 6.10. Uunimakaraa(l,m,g), perunasosetta(vl,g)
Broilerinjauhelihatortillat(l,m), chilikermav.(vl,g)
Sieni-majoneestitäytettä(vl,g), maalaislohkoper.
Persikka-passionmoussea

TÄFFÄ

Ma 2.10. A la carte:Broilerleike ,valkosipulivoi
Pastaa all`arrabiata l
Kasvisarrabiata l.
Pinaattijuustokeittoa
Ti 3.10. A la carte: Wienleike
Broileripihvit ja kermainen currykastike
Kasvispihvit vl.
Tomaattikeitto vl.
Ke 4.10. A la carte:Grillipihvi
Jauhelihakastiketta ja spagettia l
Tomaattikermakastiketta ja spagettia vl.g
Parsakeittoa vl.
To 5.10. A la carte: Porsaan sisäfilettä rose-
pippurikastikettaj ja valkosipuliperunat
Jättihampurilainen
Kanahampurilainen
Kalahampurilainen
kasvishampurilainen
Juuresoseikeittoa vl.g.
Pe 6.10. Porsaanleike, herkkusienikastiketta
Kasvistäytteiset tomaatit ja herkkusienikastiketta
Kanapaprikakeittoa l.g.

TUAS-TALO

Ma 9.10. Lihaa ja pastaa kreikkalaisittain vr,l
Paprikaseitiä ,peruna l,m,g
Linsisoseikeittoa vl,vr,g
Feta-pinaattipizzaa vl
Tomaatti-kotijuustosalaattia vr
A la Carte: Riistakäristys g,l,m ,muusi vl.
Ti 10.10. Lihapyörköitä , peruna paistinkas l,m
Feta-kasvispataa vrg riisi
Kirjolahikeittoa g
Kinkkutortillat vl
Broilerisalaattia vr,vl,g
A la Carte: Porsaanlehtipihvi,barbe.kas. l,m,g

DIPOLI

Ma 9.10. Pepperoni-chilipastakastiketta (vl)
Soija-papugulashia (l,g,veg)
Metsäsienikeittoa (vl)
Tonnikala-nuudelisalaattia
Ti 10.10. Tina-Kena vietämme ke-
kri eli sadonkorjuu teemaa.
Kekripyörköitä, lipstikka-rosmariinikastiketta
Porkkanapaistkaita, sienikastiketta (vl)
Nakkikeittoa (l,g)
Lohisalaattia

ALVARI

Ma 9.10. Naudanlihaa chiliikastikkeessa(l,m,g) riisiä
Juustoinen broileripuikko (l), kurkkuraitaa
Kukkakaaligratiinia(vl,vr)
Hedelmäsalaattia
Ti 10.10. Lihamureketta(l,m), meirami-kermakast.(vl)
Tonnikalakastiketta(l,m,vr), riisiä
Pinaattiohukaisia(l,m), puolukkahilloa(l,m,g)
Marjakiisseliä

TÄFFÄ

Ma 9.10. A la carte:Chilitäytteen broilereleike
Lihapullat paistinkermakastikkeessa vl
Kasvispullat
Kalakeittoa l.g.
Ti 10.10. A la carte: Sipulipihvi,steak hause perunat
Kermakanaa vl g
Zuccinikasvispataa l.g.
Jauhelihakeittoa l.g.